

Giới thiệu Tiểu Bảo Bối Bằng Giá Của Tôi

Truyện Tiểu Bảo Bối Bằng Giá Của Tôi của tác giả Icequeen là truyện thuộc thể loại truyện teen mang đến nhiều điều hấp dẫn cho người đọc.

Những cô công chúa của tập đoàn đắc quý cùng những chàng hoàng tử của các tập đoàn lớn, Nếu các bạn này gặp nhau trong trường học, Rồi những tích cách tương chừng trái ngược nhau nhưng lại bổ sung cho nhau dưới một mái trường.

Rồi tình cảm học trò sẽ đi về đâu những việc đón chờ họ ở tương lai gồm những chuyện gì? Mời các bạn đọc tiếp theo những diễn biến câu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Bằng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Quá khứ

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

NỮ

Nó : Lê Anh Ngọc Băng (Ema) 17t, là con nuôi của chủ tịch tập đoàn đá quý lớn nhất thế giới, tính tình lạnh lùng, ít nói , trầm tính vì một số lý do, xinh đẹp như từ tranh bước ra, giỏi võ, IQ 300/300.

Nguyễn Kỳ Thu(Jen) 17t , bạn thân nó, đại tiểu thư tập đoàn thời trang thứ tư trên thế giới, xinh đẹp, dễ thương, gần gũi, nhưng giận lên thì cần tránh xa năm mét. Giỏi võ thua nó, IQ 300/300

Nguyễn Kỳ Như(Jun) 17t, bạn thân nó và em của Jen. Gia thế giống Jen, ương ngạnh, ngang bướng, không sợ gì ai, chỉ sợ mình nó, giỏi võ thua nó, IQ 290/300

NAM

Hắn: Trần Thiên Anh (Ran) 17t con trai tập đoàn kinh doanh xe hơi lớn nhất thế giới, ngang ngửa với nhà nó, lạnh lùng ít nói (từ nhỏ tính tình đã vậy rồi), cực đẹp trai, giỏi võ, và biết sử dụng một số loại vũ khí, là bang chủ bang Hellmoon. IQ 300/300

Lê Anh Ngọc Bảo (Ren) 17t , anh trai nó, bạn trai Jen và bạn hắn, gia thế giống nó cũng là con nuôi, đẹp trai tính tình ấm áp, hòa đồng, rất thương em gái mình, ai đụng vào nó thì chuẩn bị quan tài trước. giỏi võ, biết sử dụng một số vũ khí, bang phó Hellmoon IQ 300/300

Hoàng Khánh Nam (Rin) 17t ,bạn hắn và Ren, thiếu gia tập đoàn dầu khí lớn thứ ba trên thế giới, đẹp trai, lãng nhãng, sát gái, thay bộ như thay áo, giỏi võ chỉ biết dùng súng, bang phó hellmoon.iq 300/300

CHAP 1: QUÁ KHỨ

Tại biệt thự nhà nó

Choang...choang..tiếng đồ vỡ của đồ đạc

-Tại sao, tại sao ông lại đối xử với mẹ con tôi như vậy chứ,hả?-mẹ nó vừa khóc vừa hét

-Tại vì tôi không còn yêu cô nữa, à không, trước giờ chưa từng yêu, tôi lấy cô cũng chỉ vì gia sản kết xù mà ba cô đã để lại cho cô, giờ nó đã thuộc về tay tôi, cô không còn giá trị lợi dụng nữa- ông ta vừa nói vừa cười một cách khinh bỉ nhìn mẹ nó

Lúc này hai anh em nó vừa đi chơi về thấy nhà cửa tan hoang, đồ đạc bể nát, và bây giờ trước mặt hai anh e nó là mẹ nó đang ngồi bệt dưới sàn nhà khóc, thấy mẹ khóc nó cũng khóc theo, nó vừa khóc vừa đánh ba nó nói ” ba là người xấu, sao ba lại làm mẹ khóc chứ, con ghét ba” nhưng ông ta vô tình hất nó ra khiến nó ngã nhào, vô tình trúng phải mảnh vỡ thủy tinh, tay nó rớm máu, mẹ và anh nó thấy vậy chạy lại đỡ nó dậy. và:

“ ông biết mình đang làm gì không hả, ông làm em tôi và cũng chính đứa con gái của ông bị thương đó” anh nó dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn ba nó và quát

“Chát” Ông ta tức quá liền vung tay tát anh nó và chửi “ mày là đồ mất dạy, dám quát cả ba mày à” anh nó trả treo lại “ đúng, tôi là đồ mất dạy đấy, bởi vì ba của tôi suốt ngày chỉ có công việc, nếu có thời gian rảnh thì lại ở bên người tình và đứa con riêng của ông ta” khi ông ta nghe vậy hơi bất ngờ "vì sao anh nó chỉ mới 6t mà lại biết rõ việc ông làm như vậy" (tg ông ơi con ông chỉ số IQ cao lắm đó) ông nghĩ, nhưng ông ta nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nói “ không nói nhiều, bây giờ tôi cho cô hai sự lựa chọn, một là kí vào giấy không nhận bất cứ gia tài nào khi li dị thì tôi sẽ để cô nuôi con, còn không tôi sẽ nuôi nó” ông nói và chỉ vào nó, ông biết bà rất thương con không thể rời ra chúng nên ông đã lấy cớ này để ép bà. mẹ nó nghe thấy ông nói vậy liền tái mặt, sợ rằng nếu bà nếu không chấp nhận thì nó sẽ xa bà, phải sống cùng người cha độc ác .Nên bà quyết định chấp nhận điều kiện của ông. Sau khi bà kí giấy xong, ông ta liền sai người hầu đuổi ba mẹ con nó ra đường. trước khi đi, anh nó không quên ném lại cho ông một câu “ ông hãy nhớ ngày hôm

nay đã làm gì đối với mẹ con tôi, tôi sẽ trả lại ông gấp ngàn lần”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Bằng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Quá khứ 2

Sau khi bị đuổi ra khỏi nhà mẹ con nó không biết đi đâu cứ lang thang ở ngoài đường, lúc này trời bỗng mưa to giống như đang khóc thương cho số phận mẹ con nó. Mẹ nó hoảng hốt chỉ biết làm sao để hai đứa con nhỏ của mình không bị ướt, thì bà nhìn thấy cái công viên, ba mẹ con nó chạy vào công viên ngồi dưới cái mái vòm nhỏ mà trú mưa. Ánh nắng buổi sáng chiếu vào mắt anh em nó làm cho anh em nó tỉnh giấc, 2 anh em nó kêu mẹ nó dậy nhưng không thấy mẹ nó phản ứng gì. Anh nó dường như hiểu được điều gì, liền lấy tay sờ lên trán bà thì thấy rất nóng, bà đang sốt. Nó thì ngồi khóc không biết làm gì. Bỗng có một người đàn ông chạy đến xem thử có chuyện gì, thì thấy như vậy. Ông liền gọi cho tài xế của mình đến đưa mẹ nó vào bệnh viện. Mẹ nó đã cấp cứu được một tiếng tại sao không thấy bác sĩ ra, thì lúc này:

Ting...ting...ting cánh cửa phòng cấp cứu mở, bác sĩ đi ra họ liền hỏi:

-Bác sĩ mẹ con/cô ấy có sao không bác sĩ_ nó, anh nó và ông hỏi

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức, do cô ấy có tiền sử bệnh hen suyễn cộng thêm bị dầm mưa lạnh khiến phổi bị tổn thương nặng không thể chữa được, người nhà nên chuẩn bị tâm lý trước- bác sĩ nói vừa dứt thì nó khóc òa lên, anh nó đứng như tượng không thể tin những gì đang xảy ra, con ông thì hiện lên sự đồng cảm với anh e nó.

Lúc này trong phòng cấp cứu y tá chạy ra nói:”ai là người nhà của bệnh nhân” ông ấy nói” là tôi”, “bệnh nhân muốn gặp người nhà lần cuối nên anh và mấy cháu vào gặp bệnh nhân đi”-y tá. Ông ấy chỉ gật đầu” hai cháu, mẹ hai cháu muốn gặp, ta dẫn hai cháu đi gặp mẹ nha” hai anh e nó gật đầu

Vào phòng cấp cứu anh em nó thấy mẹ nó nằm trên chiếc giường trắng toát, khuôn mặt nhợt nhạt. Bà thấy con mình thì ngoắt chúng lại và nói “Bảo, con là anh hai, nhớ phải chăm sóc và bảo vệ em khi không có mẹ bên cạnh nghe không” mẹ nó vừa nói xong cũng đã trút hơi thở cuối cùng. Anh em nó khóc rất nhiều, đến nỗi nó ngất đi.

Lúc nó tỉnh dậy chỉ thấy mình nằm trong căn phòng rất rộng, bên cạnh là một cậu bé chạc tuổi nó. Không thấy anh và mẹ đâu nó hoảng gọi tên anh và mẹ nó, cậu bé thấy vậy liền ôm nó vào lòng an ủi” bé ngoan đừng khóc, anh bé bận phải làm đám tang cho mẹ bé, sắp về rồi” vừa đúng lúc anh nó và ông mở cửa phòng bước vào nó vội chạy đến ôm anh nó khóc hỏi:” hai, mẹ đau rồi, sao mẹ không ở cạnh em hả hai” sau câu hỏi của nó, anh nó khóc nức lên nói “mẹ chúng ta đã mất rồi, không còn ở bên cạnh chúng ta nữa” ông ấy thấy vậy vội ôm hai anh em nó vào lòng an ủi” ngoan, hai con đừng khóc, nếu hai đứa khóc thì mẹ của hai đứa không vui đâu” nó nhìn sang anh nó thấy anh nó gật đầu, nó liền nín khóc.

Mấy ngày sau chuyện đám tang của mẹ nó cũng đã ổn, bây giờ ông mới gọi hai anh em nó hỏi chuyện.

-Bác có chuyện muốn hỏi hai con được chứ?-ông hỏi

-Dạ, bác cứ hỏi ạ- anh nó trả lời

-Đã có chuyện gì xảy ra, tại sao đêm khuya mà ba mẹ con lại ở ngoài con viên, lại bị dầm mưa để ra nông nỗi này- ông nói đến đây mặt anh nó lạnh lại, hiện lên tia thù hận, ông thấy vậy liền trấn an” bình tĩnh hãy nói cho bác biết” và anh nó bắt đầu kể bla.....bla...bla

Khi anh nó kể xong ông ấy tức giận, đập bàn cái rầm, khiến anh em nó giật mình. Ông nói” sao lại có người chồng người cha vô trách nhiệm, độc ác và hám tài như vậy chứ. Ông tiếp tục hỏi” vậy hai đứa còn người thân nào không” anh em nó lắc đầu. sau một hồi suy nghĩ ông nói tiếp” vậy giờ ta sẽ nhận hai đứa làm con nuôi có được không” hai anh em nó gật đầu.

-Quản gia kim_ ông gọi người quản gia của nhà ông

-Dạ, thưa ông chủ_ quản gia kim

-Tôi sẽ nhận hai anh em này làm con nuôi, ông hãy gọi cho luật sư Khang làm hồ sơ thủ tục nhận nuôi, và từ bây giờ con trai ông sẽ là quản gia riêng cho cô bé này_ ông

-Vâng, thưa ông chủ_ quản gia.

Một tháng sau, sau khi đã làm xong mọi thủ tục nhận nuôi, ông quyết định đưa anh em nó sang Mỹ sống(kể cả quản gia riêng của nó nhá, hìhìhìh) bây giờ anh nó là Lê Anh Ngọc Bảo, nó là: Lê Anh Ngọc Băng, và từ đây tính cách của nó trở nên trầm lặng, ít nói, lạnh lùng với tất cả m.n trừ ba nuôi, anh nó và quản gia riêng của nó. Anh nó thấy nó như vậy rất đau lòng.

GIỚI THIỆU THÊM BA NHÂN VẬT MỚI NHA.

ông Lê Anh Ngọc Phuong (35t) ba nuôi của hai anh e nó, chủ tịch tập đoàn đá quý lớn nhất thế giới, không có vợ, rất thương hai anh em nó
quản gia riêng của nó; phạm gia an (kan) 17t con trai quản gia nhà ông
quản gia kim phạm gia kim (33t) quản gia nhà ông

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Bầy Già Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Quá khứ 3

sau khi đuổi mẹ con nó ra khỏi nhà, ông liền dẫn vợ kế và đứa con riêng của mình về ở chung, trở thành phu nhân và tiểu thư tập đoàn thời trang lớn nhất nước. mà ông đâu biết rằng ba mẹ con nó xảy ra chuyện gì mà ông cũng chẳng quan tâm (ba nó nhờ có mẹ nó mới có thể thành lập được cái tập đoàn thời trang lớn nhất nước).

còn về phía anh em nó, sau khi qua nữ thì anh em nó đã hòa nhập được cuộc sống ở đây. Anh nó thì được gửi vào trường đào tạo sát thủ bậc nhất thế giới. vào đó anh nó quen được Ran và Rin (cũng là người việt nam nên chơi rất thân với nhau). Còn nó, nó cũng muốn xin ba nuôi cho nó học nhưng anh nó không đồng ý vì trong đó đào tạo rất khắc nghiệt, sợ nó không qua được, nên nó bị bắt đi học. suốt mấy năm đi học nó chỉ quen với hai người bạn duy nhất đó là Jen và Jun (tg: không kể Kan nhà ta nha vì Kan là quản lý riêng tất nhiên là thân uì). Nó coi hai chị em nhà này như chị e ruột tụi nó, hai chị e JJ cũng rất thương nó hề ai trong trường bắt nạt nó là JJ cho đi châu diêm vương luôn. (mình gọi Jen Jun là JJ nha) vì nghĩ nó không biết võ, JJ thì được đi học võ nên ra sức bảo vệ nó (chưa chắc không biết đâu nha, chỉ là không muốn ai biết mình có võ thôi ngay cả Kan cũng không biết nữa mà. hihhi). họ cũng biết được chuyện buồn của nó nên quyết tâm trả thù cùng nó. Cứ như vậy nó đã có thêm được một gia đình nữa, đó là bama của JJ. ở một nơi xa xôi nào đó, có người đang mỉm cười vì anh em nó có được hạnh phúc.

Anh em nó có thật sự hạnh phúc không, khi có nhiều người luôn tìm mọi cách hại anh em nó. Liệu anh em nó có tìm được hạnh phúc riêng cho mình không, có bị tổn thương vì tình yêu đó không. Hãy đón đọc những chap sau nha. Có vui cũng có buồn. thanks m.n ủng hộ, và chap này hơi ngắn. vì kết thúc quá khứ

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Bầy Già Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 4: Trở về

10 năm sau, L.A, USA

Biệt thự nhà Lê Anh

Quản gia kim- baba nó gọi

Vâng, thưa ông chủ-quản gia kim

Mau gọi tiểu thư xuống đây tôi có chuyện muốn nói-baba nó (sau này mình gọi baba nuôi của nó là baba lun nha, cho nó thân mật).

Vâng-quản gia kim

Tại phòng nó

Cốc...cốc...cốc..

Ài?-nó lạnh lùng hỏi

Là tôi-quản gia kim

Gi?-nó(tiết kiệm lời thấy ón)

Ông chủ cho gọi cô_quản gia kim

Uhm-nó

Một lát sau nó bước xuống

Con ngồi xuống đây ta có chuyện muốn nói_baba nó

....im lặng..._nó

Ta muốn con trở về việt nam_baba nó

Vi?-nó

Con cũng đã qua đây 10 năm rồi, cũng nên về thăm quê mẹ của con chứ. Với lại anh con cũng về đó rồi. chắc nó nhớ con lắm. và Jen, Jun và Kan cùng về với con.À, về VN con học cùng trường với anh con nha- baba nó khuyên

Giờ?-nó

9h30 tối nay,giờ con lên chuẩn bị đi, còn gọi dt cho JJ nữa, để tụi nó chuẩn bị đồ luôn-baba nó

Dạ_nói xong nó lên phòng rút dt gọi cho hai con bạn ui quý của nó

RENG...RENG

-Gọi tao có chuyện gì không_Jen

-9h30, tối nay, sân bay, việt nam_ nó nói xong không để Jen trả lời cúp máy cái rụp

-Cái con này, khi nào cũng vậy không đợi người ta trả lời đã cúp máy_Jen than thở

-Có chuyện gì vậy chị?- jun hỏi

-Con Ema gọi, kêu tối nay chúng ta sẽ về việt nam.hihihihi. được gặp lại ck Ran của chị rồi.(lúc nhỏ có lần Ran được phép cho về nhà chơi thì gặp được Jen, rồi từ đó kết Jen lun)- Jen hí hửng

-Vậy là chúng ta được về VN hả chị, oh yeah, được về VN rồi, về đó quây không sợ ai cấm,hihihi. Ah mà chị kan có zè không-Jun hỏi

-Uhm, chị nghĩ là có, chứ nó về cậu ta ở lại đây, qua đó ai bảo vệ nó. Mà nó vs Kan dính nhau như sam vậy, rồi nhau được mới lạ-Jen nói

-Uhm, đúng ha, thôi mình chuẩn bị đi mắc công tới trễ là nó xử trăm mình lun-Jun hỏi thúc

-Uhm-Jen

Còn về phía nó, chuẩn bị đồ xong nó ngồi trên khung cửa sổ suy nghĩ, không biết ông ta sẽ thấy như thế nào khi thấy hai anh em nó giàu có như vậy. nó nở nụ cười nửa miệng đầy thích thú. Đúng 9h30 tối, tụi nó có mặt tại sân bay, chào tạm biệt phu huynh. Mama JJ xúc động ôm cả ba đứa vào lòng, không muốn xa tụi nó.

Baba nó thì đang dặn dò Kan

-Con nhớ qua đó bảo vệ Ema, đừng để nó bị thương, nghe chưa?- baba nó nói

-Vâng, con sẽ bảo vệ tốt cho Ema- Kan

Uhm-baba nó

Sau khi tạm biệt xong tụi nó đã ngồi an toàn trên máy bay.”máy bay sắp cất cánh mong quý khách hãy thắt dây an toàn” tiếng thông báo của tiếp viên hàng không.” Tôi sắp gặp lại ông và người đàn bà của ông” đó là suy nghĩ của nó lúc này

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: rắc rối nơi sân bay

Minh xin giải thích suy nghĩ của Ema khi ngồi trên máy bay “tôi sắp gặp lại ông và người đàn bà đó” vì sao nó biết là vì nó đã cho người điều tra và biết được khi ba mẹ con nó rời khỏi nhà thì ông dẫn vợ bé về

Đúng 9h30 sáng hôm sau tụi nó có mặt tại sân bay Tân Sơn Nhất, tụi nó vừa bước ra khỏi sân bay thì biết bao nhiêu ánh mắt nhìn bọn nó, thèm thường có, hình trái tim có, ngưỡng mộ có, khinh thường có và biết bao lời nhận xét:

-Woa, mấy cô ấy đẹp quá, như thiên thần ak-kh1

-Trời ơi, ước gì được làm bạn trai của mấy cô ấy-kh2

-Nhưng sao cô gái mang đồ đen lạnh lùng quá, đúng là mẫu người tôi thích-kh3(tg-ọc, xách dép được chưa ở đó làm người ui. Người mang đồ đen là nó ak).

-Xì, đẹp gì đâu, xấu thấy phát ói-nhỏ 1

-Uhm, tao cũng thấy vậy ak-nhỏ 2

-Xấu hơn tụi mình, mà mấy thấy anh đi cùng không đẹp trai quá trời, chắc tụi nó an bám anh ấy ak-nhỏ 3

-Uhm, đúng-nhỏ 1 2 đồng thanh.bla...bla...

Rồi một am thanh vang lên “chát” khiến mọi người quay đầu lại nhìn tụi nó “mày vừa nói gì nói lại coi”-Jun lên tiếng. “mày...mày” nhỏ 1. “hừ, tao muốn mày nhắc lại lời mày vừa nói lúc nãy”- ánh mắt của Jun hằn lên tia tức giận khiến ba con nhỏ đó sợ tái mặt nhưng vẫn có cái “tao nói mày là đồ ăn bám, thấy người ta đẹp mà bám theo, như mấy con lùn trong quán bar” “chát.. chát ” thêm hai cái tát dành cho nhỏ đó, người đánh không ai khác chính là Kan, giờ trên khuôn mặt của Kan lạnh tanh, giận dữ gằn ra từng chữ cảnh cáo họ “tôi nói cho mấy cô biết đừng có ăn nói như mấy người không có giáo dục, cô nói ai là lùn ở quán bar,đừng để tôi thấy cô lần nữa, không thì tôi không đảm bảo mấy cô an toàn đâu” Kan vừa nói xong cũng lúc ông quản gia đến đón, không thì ba con nhỏ đó te tua. Khi đi ngang qua ba con nhỏ đó, nó cười khinh bỉ, làm ba con nhỏ đó vừa tức vừa quê.

Về đến nhà là tụi nó bay lên phòng ngủ, hành lí thì vứt đó để kan và bác quản gia mang lên. còn tụi nó đánh một giấc tới sáng chẳng thèm ăn uống gì hết

Giới thiệu sơ về nhà và phòng tụi nó nha

Nhà tụi nó rộng 300m2(chưa tính sân vườn, nếu tính luôn là 600m2) gồm có bốn lầu: lầu một dành cho người làm; lầu hai, ba mỗi dãy gồm 5 phòng dành cho khách; lầu 4 một phòng, là phòng của nó, không ai được phép bước lên đó ngoại trừ Kan và Anh nó.

Nó: sở hữu nguyên một dãy lầu, có bảo vệ canh trước cầu thang không cho ai lên. Muốn lên phải có sự cho phép của nó. Căn phòng chủ yếu là màu trắng và đen, có tổng cộng năm phòng nhỏ và một phòng lớn: phòng lớn là phòng ngủ của, một phòng làm việc, một phòng tắm, một phòng đựng áo quần,giày dép, trang sức, mỹ phẩm, một phòng bếp riêng, Phòng còn lại là của Kan, phòng Kan và nó chỉ cách nhau cánh cửa, nếu Kan muốn ra ngoài phải đi ngang phòng nó.

Jen: căn phòng chủ yếu là màu hồng, có nhiều gấu bông,không có nhiều phòng như nó , chỉ có một phòng tắm và một phòng ngủ

Jun: giống chị của mình, nhưng căn phòng có màu chủ đạo là màu xanh dương.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: trung tâm mua sắm

sorry m.n ở chap trở về mình bị sai một chỗ "Con Emma gọi, kêu tối nay chúng ta sẽ về việt nam.hihihihi. được gặp lại ckRan của chị rồi!(lúc nhỏ có lần Ran được phép cho về nhà chơi thì gặp được Jen, rồi từ đó kết Jen lun)- Jen hí hửng bị sai một chỗ" chỗ sai mình bôi đậm nha. thực ra là Ren chứ không phải Ran.

xin lỗi m.n nhieu nhieu nhieu

SÁNG, tại phòng nó

“Emma à, dậy đi đã 9h rồi ak, dậy ăn sáng chúng ta còn phải đi mua một số vật dụng để mai đi học nữa” kan gọi nó dậy

“JJ”- NÓ lè nhè (ý nó là báo Kan qua gọi JJ trước rồi mới qua gọi nó)

“JJ dậy hết rồi, đang ăn sáng dưới nhà, còn mình cậu thôi ak”- kan

Uhm, xuống trước_ nói xong nó bước vào phòng vệ sinh làm vsen, xong 15’ sau nó có mặt tại phòng ăn, thấy nó xuống kan hỏi :

“ema, cậu ăn hay uống sữa?”

“Sữa”- nó trả lời hờ hững không quan tâm

Lát sau Kan đem ra cho nó cốc sữa, vừa uống vừa đọc báo, vô tình nó nhìn thấy tin công ty ba nó đang gặp khó khăn, cần vốn đầu tư, trong đầu nó lóe lên một ý nghĩ, nó liền gọi cho baba nó:

“alo, ba”- nó

“có chuyện j vậy con gái” baba trả lời vui vẻ

“tập đoàn angle, đầu tư cổ phần”-nó

“angle?, của người đó” baba nó hỏi(angel là tên tập đoàn thời trang của ba ruột nó)

.....im lặng.....-nó

“baba biết rồi.....mà..”baba nó chưa nói xong nó đã cúp máy, baba nó chỉ biết thờ dài, lắc đầu.

Khi ăn sáng xong(tg” 9h mà ăn sáng gì nữa chà, gần ăn trưa luôn rồi” JJ: “sao chị ý kiến hà(giờ nắm đấm đe dọa)”, tg: “chỉ nói vậy thôi, có gì đâu (36 kế, chạy là thượng sách)”), tụi nó quyết định đi mua sắm chuẩn bị cho ngày mai nhập học.

Tại khu trung tâm mua sắm của tập của tập đoàn nhà nó. Cũng giống như lúc ở sân bay, bốn người lun là tâm điểm chú ý của mọi người. nhưng tụi nó không quan tâm. tụi nó nhanh chóng chia nhau ra mua những thứ mà mình cần. nó đi cùng Kan mua sắm áo quần, Jun thì qua quầy sách, Jen đi ăn kem(tg em này, vừa ms ăn sáng mà giờ ăn kem nữa, bó tay)

Tại chỗ nó.

Khi vào quầy áo quần, nó cùng kan đi lựa đồ, nó vô tình nhìn thấy cái váy màu trắng, kiểu cách đơn giản mà rất đẹp.

“lấy cho tôi cái váy này”- nó và một cô gái khác cùng lên tiếng

“xin lỗi quý khách, cái váy này chỉ có một cái duy nhất thôi ạ” NV

“tôi thấy trước tôi lấy, mau gói lại cho tôi” ả ra lệnh giọng đanh đá vì ý lại là em họ hần

“nhưng...” cô NV chưa nói hết thì hần chen vào

“gói” hần ra lệnh

Cô nhân viên nhìn qua nó, vì nó không muốn cô nhân viên khó xử nên đã’ gặt đầu’ cô nhân viên hiểu ý, liền gói lại cho hần và ả. Kan cũng hơi bất ngờ vì trước giờ nó thích gì thì buộc Kan mua cho bằng được, hiểu ý Kan nó phán một câu xanh rờn’giẻ rách’. ả nghe được liền quát “mày vừa nói gì hả?”. nó quay lại nói ”điết? “. Lúc này hần mới nhìn rõ khuôn mặt nó và nghĩ”cô gái đó rất đẹp, đôi mắt màu xanh, làn da trắng nõn nhưng sao lạnh lùng quá, trời, mình bị gì vậy....”hần thoát khỏi suy nghĩ và tự cốc vào đầu mình cái, ả ta thấy hần như vậy thì tức không thể tả.

Về phía Jen

Cô nàng vừa mua được cây kem mà mình thích, Jen vừa đi vừa ăn bỗng “rầm” cảnh tượng trước mắt là một nam một nữ nằm đè lên nhau. Con nhỏ đi cùng Ren thấy cảnh tượng đó thì máu điên lên tới não. liền lao đến đẩy Jen ra và”chát” ả đánh Jen và quát”ai cho mày dám nằm trên người bạn trai tao hả”. Và giờ Ren mới lồm cồm đứng dậy, thấy người đứng trước mặt mình là vk ui của mình, Ren thấy một bên má của Jen đỏ thì hiểu được chuyện gì xảy ra. Ren lật đật chạy đến bên Jen hỏi” thì ra người đụng trúng anh là em hả, em có sao không, có bị đau ở đâu không”. Nghe được giọng này Jen nhận ra ngay là ck ui của mình, và Một giọt nước mắt, rồi hai giọt, ba giọt và sau đó là vờ oa. Ren thấy vậy lòng quặng thắc, anh đau khi Jen khóc. Ren quay qua

à quát”sao cô dám đánh cô ấy hả?”, rồi quay lại dỗ dành Jen” thôi, nín đi vk ui, lát ck mua kem cho vk ăn nha.” Jen nín khóc và dẫn Ren đi, để lại à ta cục tức bự chẳng

Tại chỗ Jun

Cô nàng đang loay hoay kìm cuốn tiểu thuyết “anh chỉ cần em” thì vô tình đụng phải một người, cô riu rít xin lỗi “tôi xin lỗi, tôi không cố ý”. Người đó định quát Jun, nhưng vừa thấy Jun thì anh đứng hình. Jun lay lay gọi người đó.

Này, anh gì ơi, anh có sao không?-Jun quan tâm(sao hum nay ba ẻm hiền vậy ta)

Ờ...Ờ.. tôi không sao _người đó trả lời

vô tình nó cuối xuống nhặt cuốn sách bị rơi của người đó và nhìn thấy được đó là cuốn sách mình đang kiếm này giờ.

“Cuốn sách này anh lấy nó ở đâu vậy, có thể chỉ cho tôi được không?”- Jun vui vẻ hỏi, làm ai ngây ngất.

À, tôi lấy nó ở kia _nói rồi người đó chỉ vào kệ sách kế bên. Vừa định nói sẽ tặng cô cuốn tiểu thuyết này thì cô đã đi mất. anh thở dài vì làm lỡ mất người đẹp.(m.n biết người đó là ai không, Rin nhà ta đó.hihihi). “ này anh đứng đây này giờ hả, làm e kiếm anh mệt chết”- à đi cùng Rin chạy đến nhõng nhẽo. lúc này Rin quay qua cô ta ns “ chia tay đi ns xong Rin quăng cục tiền cho cô ta rồi bỏ đi. Làm cô ta chẳng hiểu mô tê chi hết. bực mình cô ta cầm cục tiền trở về.

Cuối cùng bốn người bọn họ gặp nhau ở bãi đậu xe, rồi cùng nhau về nhà. (m.n đừng thắc mắc vì sao hùi này Jen gặp Ren, nhưng cuối cùng lại ra bãi đậu xa một mình, vì Ren yk chung vs hai tên kia nữa, nên không về cùng vs Jen)

End chap 4

Giới thiệu nhân vật mới nha

à đi cùng Ran: Trần Thiên Hương (anna) 17t em họ hấn, gia thế giống hấn, thích hấn, vì là em họ nên bame hấn bắt hấn bảo vệ à.(dòng họ trần nhà hấn chỉ có hai đứa cháu là hấn và à, nên à được m.n cưng chiều), xinh đẹp(phẫu thuật), độc ác, mưu mô, học dỏ.

à đi cùng Ren: bạch như quỳnh (linda)17t , bạn thân của mina và anna. con gái tgđ chi nhánh tập đoàn đá quý của nhà nó tại VN. Xinh đẹp nhờ son phấn, độc ác, mưu mô, học dỏ. Thích Ren.

à đi cùng Rin.châu anh anh (mina) 17t, bạn thân anna và linda, nhà bình thường nhưng do chơi chung từ nhỏ nên ý lại vào hai con bạn mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: đi học (1)

Sáng 6h30, tại phòng nó

Reng...reng... tiếng chuông báo thức vang lên in ôi, “cốp” chiếc đồng hồ đang an tọa trên đầu của Kan. Và “emaaaaaaaaaaa” đó là tiếng hét thất thanh của kan vang lên, làm nó tỉnh ngủ lun. Kan hậm hực bỏ xuống nhà với cục u to tướng trên đầu. JJ thấy kan xuống mặt như muốn giết người, nhìn thấy cục u trên đầu thì hiểu được lí do, hai chị e JJ ôm bụng cười.” hahahaha mắc cười quá đi, nhìn mày như cá la hán vậy đó Kan”. “cười cái gì mà cười, cũng tại Ema ak, bực ghê”-Kan nhăn nhó.”ai biểu mày chung phòng với nó làm gì”-Jun nhin cười nói. “hừ”-Kan

Ba người đang ăn sáng thì nó xuống thấy cục u trên đầu Kan nó nói: ”xin lỗi, không cố ý”

Câu xl của nó làm ba người một phen bất ngờ, vì trước giờ nó chưa từng xl ai. Mà giờ xl Kan, chuyện lạ “chắc hôm nay bão”-suy nghĩ chung của ba người. đối với Kan thì rất vui, vì câu xl của nó “ bị u như vậy cũng đáng hehehe” kan nghĩ

(kan thích nó từ nhỏ, nhưng không dám nói, vì nghĩ mình chỉ là con của quán gia, không xứng với nó).

Sau khi ăn xong, bốn tụi nó xuống gara lấy xe.

-Oto hay moto- Jun hỏi

-“Moto”-Ema lạnh lùng

Nói xong Jun lấy chiếc màu đen, Jen chiếc màu đỏ, nó vs Kan đi chung và chọn màu trắng. chọn xe xong, tụi nó phóng xe như bay tới trường (10' là tới).

Kết....kết....kết

Ba chiếc siêu moto dựng trước cổng trường, thu hút nhiều học sinh. Bốn tụi nó bước xuống xe, cả trường trầm trồ vì sắc đẹp của tụi nó. Một lạnh lùng, một nhí nhảnh, một quyền rũ, một Lãng tử galang nhưng không kém phần lạnh (kan nhà ta đó). Rất nhiều lời bàn tán

-Ui anh đó đẹp dzai quá_ns1

-Uhm, tao mê anh ấy rồi, nhưng vẫn không đẹp bằng 3R (ran, ren,rin) của chúng ta-ns2

-Ui, ba em đó dễ thương quá,đẹp hơn cả hotgirl trường ta lun(ba ả yk chung vs Ran, Ren, Rin)_nam sinh 1

-Uhm Đúng- tất cả hs trong trường công nhận. nhưng tụi nó không quan tâm, để xe vào gara đi lên phòng hiệu trưởng.

Cốc....cốc....cốc(tụi nó nhà giàu nhưng không chảnh, thân thiện vs m,n, không kiêu, nhưng quậy bá cháy)

-Vào đi_HT

-Chào thầy-Kan

-Ah , chào mấy tiểu thư thiếu gia_HT cung kính

-Thầy không cần phải như vậy đâu, xem tụi em như những học sinh bình thường khác là được_Jen

-Vâng-HT.

-Lớp_giờ nó lạnh lùng. Giờ nó ms lên tiếng

-Vâng, 11a1 vip, sẽ có giáo viên đón tụi em ở trước lớp_HT rung sợ trả lời.

Rời khỏi phòng HT tụi nó đi thẳng lên lớp.

Trước lớp “các em là học sinh ms” GV

-VÀNG_đồng thanh(trừ nó)

Bà cô bước vào lớp, cái lớp như cái chợ và “rầm” cả lớp im re không dám hó hé

-“Các em, hôm nay lớp ta có bốn học sinh mới” Gv ,vừa dứt câu cái lớp lại nhao nhao “àì vậy cô, trai hay gái, đẹp không cô”,”chắc là bốn bạn hơi sáng rồi,hìhìhì, sướng quá”

“rầm”” IM LẶNG, các em vào đi”-gv

-“Các e hãy tự giới thiệu về mình”-gv

-“Chào các bạn mình là Nguyễn Kì Thu hay Jen, kế bên mình là em gái song sinh của mình Nguyễn Kì Như hay Jun tụi mình là con gái chủ tịch tập đoàn thời trang thứ tư trên thế giới. mong mọi người giúp đỡ”. Nói Jen khuyên mãi cho các bạn trong lớp một nụ cười giết người.

-“Phạm Gia An (Kan)”- Kan lạnh lùng (chỉ trước mặt tụi nó mới vui vẻ, còn không thì y chan nó, nhưng không lạnh bằng nó)

-“ Lê Anh Ngọc Băng (Ema) “_ nó lạnh không kém

-“ bạn ơi, bạn có quan hệ gì với Lê Anh Ngọc Bảo không, mình thấy họ và tên lót hai người giống nhau”-hs1

-“đúng rồi, đúng rồi”-cả lớp

-“em”-nó trả lời hờ hững

-“ồ”-cả lớp

Thôi có gì lát ra chơi rồi mấy e làm quen, giờ để cô chia chỗ đã. Uhm, lớp ta còn hai bàn cuối (bàn ngồi bốn người), nên bốn e cứ tự chọn chỗ cho mình.bốn người chon bàn cuối ngồi. nó ngồi trong, kan kế nó, rồi đến Jun và ngoài là Jen. Cả lớp nhìn tụi nó lo sợ, vì chỗ đó là của hoàng tử lạnh lùng, mang danh tàn nhẫn, ai mà dám ngồi vào bàn mình thì K.O. một học sinh lên tiếng "mấy bạn ơi, chỗ đó mấy bạn ngồi không được đâu", "vì sao"Jen. "đó là chỗ của hoàng tử băng(Ran đó), cậu ấy đã từng đánh một hs nhập viện vì dám ngồi vào chỗ cậu ấy", "không quan tâm"-Jun. cả lớp chỉ biết lắc đầu.

Chương 8: Đi học 2

Cô giáo đang say sưa giảng bài thì “rầm” ba hột boy của trường đập cửa bước vào lớp một cách hiên ngang mà cô giáo không giám ns gì(ns một cái là cho ra đường cạp đất ăn lun). Cả ba bước xuống cái bàn thân ui của mình, nhưng ba anh chàng đều có những cảm xúc khác nhau: ren vui mừng chạy lại và ôm chầm lấy vợ của mình, Cả lớp há hốc miệng vì mặc dù Ren thân thiện nhưng chưa lần nào ôm một cô gái như vậy, Rin cũng vui vì gặp lại được cô gái trong nhà sách. Còn tăng băng Ran thì đen mặt vì có người chiếm chỗ của mình, Ran tức quá và “rầm” Ran đập mạnh xuống bàn, cả lớp ai cũng sợ (có cả Rin nhá), còn Ren, Jen, Jun thì tỉnh bơ. Bị tiếng ồn đánh thức nó và Kan khó chịu ngược mặt lên xem ai là kẻ to gan dám phá giấc ngủ của hai người. và 1.2.3s, 6 mắt nhìn nhau, rồi hai người tiếp tục công việc ngủ của mình. Lúc này Ran vẫn còn đơ ”đó không phải là hai người hôm bữa ở TTTM sao, Học chung lớp.hihihi” Ran nghĩ và cười thầm (tự kỉ quá). Thấy thẳng bạn mình như vậy Ren biết Ran thích nó rồi. Cả lớp ngạc nhiên lần hai vì hần hk làm gì hai người.

Giờ cô giáo mới lên tiếng” thôi các e vào chỗ tiếp tục bài giảng, mà Ran e có thể nhường bàn đó cho bốn hs ms không, e lên ngồi cùng Ren và Rin nha”. Hần không nói gì, vào bàn Ren Rin ngồi. Trong giờ học, mặt kệ cô đang giảng bài. Ren quay xuống nói chuyện vs Jen, Rin cũng quay xuống bàn về mấy cuốn tiểu thuyết vs Jun, còn Ema và Kan vẫn ngủ, còn hần đang suy nghĩ cách chọc cho nó thức, 1000V xuất hiện, hần định búng tai Ema thì một bàn tay khác chặn hần lại :

“muốn gì?” Kan.

“buông” hần lạnh lùng.

“tôi hỏi cậu định làm gì Ema” Kan lạnh không kém. Hần bực mình giật tay mình ra khỏi tay Kan. Nhưng do lực hần khá mạnh nên tay Kan trúng vào đầu nó. Ai cũng hồi hộp coi phản ứng nó ntn. Nó tỉnh ngủ khuôn mặt không cảm xúc lướt nhìn m.n và dừng tại chỗ Ran.

“là cậu” nó lạnh lùng nhìn Ran

“không phải tôi?”- hần lạnh lùng trả lời

“nếu như không cậu định búng tai tôi thì Kan sẽ không chặn cậu lại, cậu cũng không hất tay Kan ra để tay Kan trúng đầu tôi?”-nó lạnh lùng phân tích(câu dài nhất trong ngày). Lúc này rRan cứng họng không biết nói gì, tui kia cố nén cười.

Hần tức quá ụp mặt xuống ngủ luôn, trong đầu suy nghĩ “cô ta là thánh à, sao biết mình định làm gì, mà tại sao lại bênh vực tên Kan đó chứ?, hai người họ có quan hệ gì?” hàng loạt câu hỏi xuất hiện trong đầu hần”hazzzzz, tại sao nghĩ đến cô ta chứ, chắc mình phải yk khám bệnh rồi, khó chịu quá” (tg: hihihi, ran à bị tiếng sét ái tình chứ bệnh gì hà nhok, ran: “kiểu ai là nhok đó”, tg: năm nay nhiều tuổi?, ran: 17t. tg: “chị đây 19t rồi nhá.kakakaka”, ran: “cứng họng”).

Reng...reng...reng... thế là hai tiết học cũng trôi qua.tất cả học sinh kéo nhau xuống canteen.

-“Ema ới ời ời, xuống canteen đi Jun đói bụng quá”-jun

-“Sao cô cứ nghĩ đến ăn là sao nh?” Rin

-“Kệ tui, liên quan gì đến cậu, bộ tui ăn thì kinh tế nhà cậu giảm, cỗ phiếu nhà cậu rớt giá chắc, đồ vô duyên” Jun

-“cô...” rin cứng họng

“Cô đây cháu, thôi xuống canteen, cô mua cho cháu sữa với kẹo nha”- jun nói chậm chọc, cả đám ôm bụng cười (trừ nó, hần), Kan thì nhếch miệng nói” tui mười kiếp ms đầu lại Jun” rồi quay sang Ema “Ema, dậy xuống canteen”

“không. Mệt”-nó

“xuống đi mà Ema, tớ đói lắm lắm luôn nè, lẽ cậu muốn tớ chết đói ak, tớ mà chết không ai bảo vệ cậu đâu” Kan dùng ánh mắt cún con năn nỉ Ema. Ai cũng bất ngờ, hủi này lạnh lùng giờ thì lại như vậy (lúc này trong lớp chỉ còn lại tui nó vs tui hần nên kan ms vậy

“uhm, đi” nó không chịu được khuôn mặt đó của Kan nên đành yk vs họ. thấy nó như vậy vs Kan thì hần khó chịu trong lòng.

Cả lũ kéo xuống canteen. Chọn một bàn ở góc khuất ngồi xuống đó

“Ema, ăn gì”-Kan

“Hambeger”-nó

“nè sao không hỏi tội tao”-Jen ganh tị nói

“Ck mày đó”-Kan nói mặt gian gian

“thui thui vợ vs em vợ ăn gì tội anh yk lấy” Ren

“cho vk hai đùi gà, hai hamburger, hai cây kem, ly coca”jen

“cho em giống vậy, chỉ thêm hai cái hotdog nữa,hihihi”-jun

“tội bây yk vs tao lấy đồ ăn”-ran ra lệnh

5’sau tội hấn đem đồ ăn ra, cả bọn ăn uống cười nói vui vẻ(trừ ba tăng băng, chax biết là ai rùi phải không, vì ở canteen đồng người nên Kan ms lạnh lùng). tội nó ăn xong cũng là lúc chuông báo vào học vang lên

Lúc này ở một góc khuất của trường có ba người con gái tức giận, ánh mắt căm thù nhìn bọn nó(chính là anna, linda, và mina đó). Một trong ba ả lấy dt gọi cho đàn em của mình

“điều tra ba con nhỏ ms vào trường cho tao, cần gấp, cuối giờ tao lấy”- anna

“tội bây cứ chờ xem, ai gần hoàng tử của tội tao, tội tao cho chết hết, dù là ai đi chăng nữa” ba con nghĩ.

.....giới thiệu tí xiu về trường cấp ba NEW GENERATION.....

Trường rộng 1000m2. Chia làm ba cấp bậc

Cấp vàng: dành cho những học sinh trên 9 phẩy, con nhà có gia thế lớn, thường là con hay cháu của những tập đoàn nằm trong top 10 của thế giới. gồm 9 lớp (mỗi khối 3 lớp nhá)

Cấp bạc:cho học sinh con nhà giàu có tập đoàn không thuộc top 10 thế giới, trên 9 phẩy. có 18 lớp (mỗi khối 6 lớp nhá)

Cấp đồng: học sinh có gia đình bình thường, học bổng, dưới 9 phẩy kể cả nhà giàu mà dưới 9 phẩy cũng phải học ở đây.30 lớp (mỗi khối 10 lớp nhá)

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: cảnh cáo của hoàng tử băng

Sau khi ba ma nữ Anna, Linda, Mina, cho người điều tra về tội nó thì sau tiết ba đã có kết quả

“nè, anna gia đình ba con đó không tầm thường đâu, đụng đến tội nó mắc công phiền phức lắm, vs lại con nhỏ Ema đó là e anh Ren, liệu đụng vào nó anh Ren có tha cho tội mình không”- Linda nói

-“mày sợ ah, mà đúng rồi, mày thích Ren mà, cũng khó cho mày, thui để tao kêu đàn em ra mặt cũng được” Anna

-“Vậy giờ mình làm sao”-Mina

-“ vậy đi bla...bla...bla..”-Anna

-“hay đó” đồng thanh

Tại phòng vệ sinh nữ

-“bạn ơi, bạn có phải là em gái anh Ren không”-ns

-“uhm”-nó ừ lạnh

-“có người gửi cho bạn cái này nè”-ns. Đưa xong bạn ns đó chạy mất tiêu. Nó mở tờ giấy ra đọc. đọc xong, nó vứt tờ giấy vào sọt rác, nhếch môi nói thâm” coi bọn mày làm gì được tao”. Xong, nó bước ra ngoài đã thấy Kan đứng đó chờ. Kan lo lắng nhìn nó hỏi “cậu có bị gì không, sao ở trong đó lâu quá vậy”, “không sao”-nó lạnh lùng. “Vậy lên lớp thôi”-kan.

Reng...reng...reng. tiết học cuối kết thúc, nó dọn dẹp sách vở xong, nó kêu Kan về trước nó có việc bận, nó không cho Kan theo. Kan buộc phải nghe về trước, vì nó hăm dọa sẽ không nhìn mặt Kan.

Đội mìn về hít, nó một mình lên sân thượng, hấn thấy lạ nên ở lại và đi theo nó.

Trên sân thượng

“mày đến trễ đó” đàn em Anna(Anna không ra mặt sợ Ran bit)

“vào thẳng vấn đề” nó nói giọng lạnh lùng khiến mấy đứa con gái lạnh gáy

“được, tao muốn mày tránh xa anh Ran ra” nhỏ đó

“lí do”-nó

“vì Ran là của Anna”-nhỏ đó

“Anna?, không quen, không quan tâm”-nó nói xong định quay đầu đi thì bị con nhỏ đó nắm tóc giật lại, khiến nó mất đà ngã nhào. Lúc này mặt nó đen lại. định cho bọn đó một bài học thì hấn từ đâu chạy ra quát và đỡ nó dậy:

“mấy người đang làm cái quái gì vậy hả, tôi mà còn thấy lần nữa thì không tha cho bất kì ai đâu nghe rõ chưa. Còn nữa về nói với Anna, còn làm những chuyện tào lao này thì đừng trách không nể là e họ tôi”. Mấy đứa đó sợ chạy mất dép. Hấn quay sang nó hỏi thăm” không sao chứ”;”không sao”-nó lạnh lùng bỏ đi, nhưng hấn đâu để nó đi dễ dàng “không cảm ơn”- hấn, “tôi mượn?”-nó khinh bỉ nói, hấn á khẩu, đúng là nó không nhờ hấn, nhưng hấn cũng không từ bỏ “tay cô đang bị thương, tôi đưa cô đi phòng y tế rửa vết thương” nói xong không để nó nói gì thêm, hấn kéo nó một mạch đến phòng y tế. lúc này ba con ma nữ núp sau tường tức giận. “mày chưa xong vs tao đâu”_Anna.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: ở chung và những quy tắc

Sau khi Ran đưa nó về nhà thì nó lên phòng ngủ luôn. Đến chiều Kan kêu nó dậy ăn cơm nó mới chịu dậy. vừa xuống tới phòng ăn đã bị hai con bạn chặn hỏi:

“nè, sao tên đó lại chờ mày về vậy”- cả ba thắc mắc

“sân thượng, đánh tập thể, hấn cứu, chờ về” nó tiết kiệm lời.

“CÁI GÌ? Đứa nào dám đánh mày hả, sao mày không nói cho tụi tao, rồi tụi nó có làm gì mày không, có bị thương chỗ nào không, ngày mai tao mà lên trường thì cho tụi nó banh xương nát thịt”-Jen

“không bị gì, ăn cơm đi”-nó ra lệnh. Nó không để ý mặt Kan đen lại, và Kan đã lấy dt nt cho ai đó. Vừa ăn cơm xong thì

kính koong...kính koong

quần gia chạy ra mở cửa bất ngờ khi bọn hấn đến kèm theo là vali đựng áo quần. nó từ trong vọng ra “ai vậy?”, “là anh hai đẹp trai của em đây,hihih” Ren tươi cười nói, nó nhìn anh nó, nhìn bọn hấn, nhìn xuống mấy cái vali. Anh nó thấy vậy liền nói:

“anh không an tâm để em ở một mình, sợ có người ăn hiếp em, giống chuyện hui sáng, hén là có Ran không em như xương”

Anh nó nói xong nó nhìn hấn và tặng cho hấn cái nhìn thấu da thịt, hấn chỉ bít nuốt nước bọt nghĩ” thằng bạn mình đây sao trời, haizzz, lại làm mất điểm nữa rồi.”

“Không”- nó phủ như chưa từng được phủ

“thui mà bé ui, cho anh ở lại đây đi, với lại em ở chung phòng vs Kan, lỡ thằng đó làm gì e sao” anh nó nói xong thấy lạnh gáy nhìn qua Kan nhìn mình bằng ánh mắt hình viên đạn. nó thấy vậy lên tiếng

“được”-nó

“hihihi cảm ơn bé ư” anh nó định hôn nó thì Kan xô anh ra.

“Quản gia kim”-Jen gọi

“Vâng tiểu thư có chuyện gì ạ”-quản gia kim

“dẫn họ lên phòng của mình đi và căng dẫn họ những điều nên và không nên khi ở đây”- nói xong Jen kéo Ren lên phòng mình, để lại hai thằng bạn ở đó, ba người kia cũng lần lượt về phòng. Chỉ còn lại quản gia kim và Ran Rin

“Trước khi đưa hai cậu lên phòng tui có một số điều cần nói”-quản gia kim nghiêm giọng

Thứ nhất điều không nên cho phép

1: không được dẫn người lạ về nhà khi tiểu thư không cho phép

2:không được lên lầu bốn, vì đó là dãy dành riêng cho tiểu thư chỉ có thiếu gia và kan ms có quyền lên

3: không được uống rượu trong nhà

4: không được đi chơi quá 11h

5: sống hòa đồng vs m.n trong nhà không được ức hiếp người làm

Thứ hai điều được làm được sử dụng xe oto và moto trong gara. Nếu ai muốn đi chiếc nào thì nói tôi sẽ đưa chìa khóa.

Và lau dọn nhà 1 tháng. Chưa vui được phút nào thì hai người méo xệch nghĩ “ nhà ở hay nhà tù vậy trời” thấy biểu hiện họ như vậy quản gia nói tiếp

“hai cậu có ý kiến gì không không thì lên phòng của mình đi, lát có bv đi tuần, 11h mà ai còn ở dưới nhà, không ở trong phòng cũng bị phạt, kể cả người hầu”. nghe xong hai chàng ta lẳng lặng lên phòng ngủ. lên phòng hẳn nghĩ “tại sao kan lại chung phòng vs nó, tại sao nó lại cách biệt vs m.n như vậy” xong hẳn chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: học sinh mới

Sáng tại nhà nó.

Hôm nay nó dậy rất sớm (6h dậy), nó bước xuống nhà, lúc này chỉ có Kan đang đọc báo, nó ngồi xuống cạnh Kan, vừa ngồi xuống thì điện thoại nó reo

“Alo”-nó lạnh lùng

“.....”-người bên kia

“uhm”-nó cúp máy

“ai vậy”-Kan tò mò

“lượt sư của baba, nói đã mua được cổ phần công ty angel rồi”-nó bốt lạnh hơn, thay vào đó là thú vị

“giờ bước tiếp theo cậu làm gì?” Kan

“tớ điều tra được con gái ông ta sắp vào trường mình học, tớ sẽ cho cô ta học chung lớp vs mình, lúc đó sẽ có nhieu trò hay đấy”- nó cười đầy thích thú. Nó và Kan nói đủ chuyện đến 6h30 mà chưa thấy ai dậy, nó gọi quản gia

“Quản gia kim, lên gọi hai vs bọn người kia dậy dùm con”

“vâng tiểu thư”-quản gia kim

10’sau, quản gia xuống nhưng hk thấy ai xuống theo cô hỏi

“họ hk chịu đây?”NÓ

“vâng”-quản gia

“uhm, bác lấy cho con cái loa và dặn người làm lấy gì nhét vào tai”

Mấy phút sau quản gia kim đi ra và cầm theo cái loa.

“TÔI CHO MẤY NGƯỜI 5’ ĐỂ DÂY, 5’ SAU TÔI KHÔNG THẤY AI DƯỚI NHÀ LÀ DỌN NHÀ 1 THÁNG” nó vừa dứt lời thì .cốp...cách...rầm...rầm (đó là những âm thanh mà JJ và tụi hấn gây ra).

“Trễ 5s, dọn nhà một tháng”-nó lạnh lùng nói

Cả đám mặt méo xệch, ra sức năn nỉ

“em gái đáng yêu của anh, tha cho bọn anh lần này thôi, một lần thôi”-ren

“đúng rồi đó, bà nỡ lòng nào đối xử với tụi tui như vậy chứ”-jun tiếp lời

“Được tui sẽ tha nhưng.....”-nghe nó nói tha cả đám vui mừng (trừ hấn) khi nghe đến từ nhưng thì cả đám mặt tái mét

“nhưng gì?”-cả đám đồng thanh

“nhưng tối nay bao tui đi bar,ok”-nó nói giọng gian

“ok, tui sẽ dẫn cậu đi bar của tụi tui”-rin vừa nói xong thì bị ren cú cho một cái

“ngu, mày không biết độ quậy của nó khi vào bar, zô đó nó đánh cho sập bar, lúc đó tao không có tiền mà đền cho mày đâu”ren nói. Lúc này rin chỉ cầu mong sao lời nói của ren không đúng sự thật không thui chỉ có nước bar đóng cửa. nói xong cả đám kéo nhau đi học lun vì trễ giờ rồi.

Trước cổng trường 6 chiếc oto có một không hai trên thế giới đậu trước trường làm cả trường chấn động. khi tụi nó bước xuống xe tất cả hs trong trường nhao nhao

“Trời ơi,3R đẹp trai quá ah, kan cũng đẹp nữa lạnh không kém Ran nha”-hs1

“uhm, đúng đó, vậy là trường ta có hai hoàng tử băng rui”-hs2

“Ui, công chúa băng dễ thương thiệt, hai công chúa JJ cũng vậy ak”hs3 và bla....bla....còn ba ma nữ kia thấy tụi học sinh khen tụi nó như vậy thì lại càng ghét tụi nó hơn.

Nhưng tụi nó không quan tâm đi thẳng lên lớp.

“Ê, chia lại chỗ đi, Jen với Jun lên bàn trên đây ngồi đi, chứ cứ quay xuống nói chuyện mỗi cổ lăm”-Ren nói

“đứng, đứng”Rin đồng tình

“Vậy Ran ngồi đâu”-JJ đồng thanh

“Bàn cuối, mày có ý kiến gì không”-Ren cười gian tà.

Hấn không nói gì xuống bàn dưới ngồi. mặt vẫn lạnh tanh

reng....reng...reng. cô giáo bước vào lớp.

“rầm” “các em, lớp ta có học sinh mới”GVCN

“Ai vậy cô, đẹp không”-cả lớp nhao nhao

“IM LẶNG”GVCN hét hét công suất, cả lớp im thin thít

“em vào đi”-GVCN

“hãy giới thiệu về mình cho các bạn biết đi”GVCN

“chào các bạn mình là Trương Anh Nhi hay Min, con gái chủ tịch tập đoàn thời trang angel, mong m.n giúp đỡ.”-Min. anh nó hơi bất ngờ vì sao con ông ta lại được vào đây học

“bạn ơi, mình hỏi cái này tập đoàn angel chỉ là tập đoàn lớn nhất nước, chứ đâu có nằm trong top 10 thế giới đâu mà bạn được vào cấp vàng mà lại a1

nữa chứ”-hs1. Vừa dứt lời cả lớp cười rộ lên, mặt Min trắng bệch. Nó thì nhếch môi cười, vô tình nụ cười của nó lọt vào mắt hấn làm tim hấn đập liên hồi. còn anh nó thì đã hiểu tại sao cô ta lại được vào đây học, anh nó cũng muốn biết nó sẽ bày ra trò gì tiếp theo.

Cô giáo thấy tình hình hơi căng thì lên tiếng.” thôi để cô sắp chỗ cho em, lớp ta chỉ còn một chỗ thôi, nên em xuống đó ngồi nha”-gvcn

“không được thưa cô, chỗ đó không ai được ngồi”-hs2“cả lớp gật đầu đồng tình”

“Ran, e thấy sao, cho bạn vào ngồi chung nha”-gvcn

“điều kiện” Ran lạnh lùng nhìn cô giáo, làm cô rung sợ

“được em nói đi”-gvcn

“em vào trong ngồi gần Ema, Kan ra ngoài”-Ran nói liếc nhìn Kan

“Ema e....”

“được” nó. Cả lớp như không tin được “hai tân băng ngàn năm mà hum nay lại...hiazzzz”.

Vào chỗ ngồi, min liền bắt chuyện vs Kan

“chào bạn mình....”-min

“cảm”-Kan lạnh lùng nói xong ụp mặt xuống ngủ. min thì hơi quẽ, cả lớp thì bàn tán về min

“nghèo mà đòi làm bạn vs hoàng tử và công chúa, đúng trèo cao”-hs3

Bla...bla.... nó ngủ nhưng vẫn nghe được lời của tụi trong lớp nói, nó nhếch môi cười”còn nhieu trò nữa, mầy cứ đợi đi” nó nghĩ, còn hấn khi ngồi gần nó thì cứ nghịch tóc nó, chọc nó không cho nó ngủ. nó tức nhưng hk mún xử hấn. còn hai cặp trên thì một cặp tình thương ầm áp, cặp thì cãi lộn ý chóc (chắc ai thì m.n bít ừ). Cứ như vậy mà mấy tiết học trôi qua một cách nhàm chán.

Sơ đồ chỗ ngồi tụi nó

Jen-Ren-Rin-Jun

Ema-Ran-kan-min

Giới thiệu nhân vật ms

Trương Anh Nhi hay min, 17t, con riêng của ba ruột nó, hiền lành nhưng sau này bị ba ma nữ đầu độc nên thành ra mưu mô, xảo huyệt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: đi bar và cuộc gặp gỡ giữa thiên thần và ma nữ

Sau khi đi học về tụi nó và tụi hấn ăn uống rồi lên nghĩ ngơi để tối đi bar. Đúng 8h, tụi nó và tụi hấn đã có mặt đầy đủ ở dưới nhà. Ai cũng đi theo cặp chỉ mình hấn đi riêng, chuẩn bị leo lên xe thì dt kan reo. Nghe máy xong mặt kan đầy tức giận

“bọn mầy đi đi tao có việc bận” Kan nói xong quay qua Ran “nhờ cậu chở Ema đi giùm”. Ran gật đầu, nhưng nó phản đối ”hk, tự đi”, “nguy hiểm”-Kan nói lạnh lùng. Buộc nó phải lên xe Ran chở

“Nhớ ôm cho chắc vào” hấn nói xong rồ ga, do nó không nghe nên ném té, buộc nó phải ôm hấn, hấn thì cười thầm trong lòng.

Vào bar tụi nó chọn bàn góc khuất, thấy tụi hấn vào quán lí bar chạy ra chào hỏi

“mấy anh dạo này sao ít đến bar vậy, còn mấy cô gái này là ai vậy?”quản lí bar

“tập hợp anh e trong bang lai đi rồi bọn anh giới thiệu, nếu ra đường gặp nhau tránh”-REN

“vâng”-quản lí bar

“bang của anh vẫn hoạt động tốt hả”-Jen

“Uhm”-Ren

“Ừa vk mày biết chuyện của bang mình hả”-Rin ngây thơ hỏi

“hik nhưng Jen mà Ema lẫn Jun đều bí đúng không”-Ran giờ ms lên tiếng

“thôi mình vào yk đừng để anh em phải đợi”-Ren

“uhm”-đồng thanh

Tại phòng vip 1 của bar,tụi hần vừa bước vào thì bọn đàn em cung kính chào, tụi hần ngồi vào vị trí của mình, Jen ngồi cạnh Ren,Jun cạnh Rin, nó thì đi qua chỗ anh nó ngồi, hần thấy vậy bực lắm tại sao chỗ hần có ghế mà không ngồi. lúc này ngoài cửa ba ma nữ bước vào, nhìn thấy bọn nó thì vô cùng tức giận. còn bọn nó thì nhận ra là mấy đứa ở TTTM

“bọn anh kêu tụi em ts có chuyện gì à”-anna nói giọng tức giận

“tụi em vào chỗ đi”-hần

“Xin giới thiệu vs m.n cô gái đang ngồi bên trái là em gái của phó bang Ren, mn có thể gọi cô ấy là Ema, ngồi bên phải là Jen là vợ tương lai,, người ngồi kế phó bang Rin là em của Jen Jun. và ba người họ sẽ trở thành phó bang của bang ta” hần kết thúc đàn em của hần bàn tán rất nhiều

Thấy hần nói như vậy thì anna tức lắm, ngay cả ả cũng không được làm phó bang thì ba tụi nó sao được. cô ta liền nói

“nếu như anh ns vậy thì ba bon em xin thách đấu vs ba bọn họ, nếu như họ thắng thì em tin, chứ theo em biết em gái anh Ren không có võ, thì có tư cách gì làm phó bang”-cô dứt lời thì bọn đàn em cũng đồng tình.

“nhưng...”-hần chưa ns hết thì nó “ok”- nó lạnh lùng nhìn ả, ả có chút lạnh gáy nhưng vì nghĩ nó hk võ nên cũng an tâm

Vậy ngày mai 7h, tại trường đấu của bang darkmoon sẽ diễn ra cuộc thi đấu của emma, jen, jun, và anna, linda,mina.(emavvs anna, jen vs linda, jun vs mina). Có ba vòng thi: đua xe, võ thuật, trí tuệ.

Vậy bây giờ m.n ó thể giải tán. Lúc này ở bãi đất trống ở gần bar hần cũng gây gổ hk kém

“nói, ai sai mấy người đánh em”-kan lạnh lùng

“tôi không biết, thật sự không biết, họ chỉ bảo tôi làm”-nhỏ đó

“không biết sao,hừ, đánh cho một trận rùi vứt ả ra đường”-sau lời nói của kan thì đàn em của kan bay vào đánh con nhỏ đó toi tả, giờ chỉ còn nghe tiếng hét đầu đón của ả. Xong kan cũng về nhà. Bọn nó gặp kan trước cửa, thấy mặt ai cũng hầm hầm. kan hỏi “có chuyện gì ah, emma phá ba mày ha” hỏi ren.

“nó phá bar thì đỡ đi, đằng này nó lại chấp nhận lời thách đấu của em họ ran ms chút, nó bit cái gì là đua xe vs võ đâu, nếu nó muốn đi chơi toàn mày chớ. Hiazzz” ren than vãn. Nó không mần lời Ren bỏ lên phòng ngủ. thấy vậy tụi kia cũng lên ngủ lun. “sao mà emma thắng được cô ta/em ấy đây” suy nghĩ của m.n. xong ai cũng chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Cuộc chiến giữa thiên thần và ma nữ (1)

Tối hum sau, đúng 7h tụi nó có mặt tại trường đua của bang darkmoon. Tụi nó tới đã thấy anna, linda, và mina có mặt. và tiếng của MC vang lên

“Xin chào các bạn hum nay là cuộc thi đấu gia nhập ba nữ phó bang ms của bang ta, các phó bang ms sẽ thi đấu vs bộ ba devil(anna, mina, linda). Và trận đấu thứ nhất đó là đua xe mời các tân phó bang và devil vào chỗ”- MC. Sau lời nó tuyên bố, tụi nó và devil vào vạch xuất phát. Ai cũng lo lắng cho nó nhất là kan và ran.

Đừng,đừng...đừng, sau ba phát súng sáu chiếc xe chạy với vận tốc kinh hoàng. Ai cũng bất ngờ, vì sao nó chưa từng chạy moto thì sao có thể chạy với vận tốc này chứ. Ba devil thấy vậy vừa bất ngờ vừa lo sợ thua nên tụi devil ra hiệu với nhau anna sẽ chặn emma, linda thì ép jen, còn mina thì ép jun. cứ như vậy suốt chặn đường, ai cũng chăm chú xem cuộc đua, tụi hần thì lo cho tụi nó. Gần đến đích mà anna vẫn kè nó, nó bực mình tăng vận tốc, anna

thấy vậy cũng tăng theo, bất ngờ nó lách tay lái sang anna, anna bị bất ngờ lệch tay lái và bị té. Hai con bạn của anna thấy vậy chạy lại anna đỡ ả dậy, còn em và JJ nhà ta thì tới đích an toàn. Su khi tụi nó tới đích thì ba ả devil cũng tới. ai cũng chạy lại hỏi thăm tụi nó, còn ba ả thì như không khí, tức giận ba ả bỏ về. Vậy là hiệp đầu em và chị em JJ thắng.

Su khi trận đua xe kết thúc tụi nó và tụi hấn về nhà. Vừa về tới nhà thì nó bị tra khảo

“nói, em học đua xe khi nào”- ren tức giận hỏi, vì e gái mình lên học đua xe mà không cho mình biết.

“lúc bên mĩ”-nó hồ hững trả lời

“sao tớ không biết, tớ lúc nào cũng yk theo cậu, có rồi cậu đâu mà cậu yk học đua xe được”-kan tò mò

“năm 14t, cậu yk qua pháp vs mẹ cậu”-nó(năm nó vs kan 14t, mẹ kan bị bệnh nên kan sang thăm mẹ)

“ờ ha, quên, vậy là lúc đó cậu đã lên học ah”-kan

“Uhm”-nó

“Vậy chắc cô cũng biết võ” hấn này giờ im lặng giờ ms lên tiếng

“Uhm”-nó

“ vậy cậu đạt đai gì” JJ đồng thanh hỏi

“karatae đai đen nhị đẳng, vovinam đai đen, judo đai đen, boxin, teakondo đai đen nhất đẳng. ....”-nó nói. Nó nói xong ai cũng mắt A mồm O vì quá sock. Nó không quan tâm đứng dậy lên phòng, thấy vậy kan cũng lên theo nó, còn hấn thấy kan theo nó lên phòng thì bức mình trong lòng. Bỏ lên phòng ngủ lun.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Cuộc chiến giữa thiên thần và ma nữ (2)

Ngày thứ hai là ngày tụi nó vs tụi devil (anna, mina, linda) thi đấu võ. Tụi nó tập trung tại võ đường của bang hấn.

trận thứ nhất là trận đấu của jen và linda.

Jen biết nhiều loại võ nhưng chủ yếu là boxin. Linda thì chỉ biết karate. Sau một hồi đánh thì cả hai đuối sức, lúc đánh thì jen có quan sát và biết được điểm yếu của cô ta là khuôn mặt. nên jen đã dùng lợi thế của mình là boxin đánh vào mặt của ả,. Do quá bất ngờ nên ả bị trúng một cú đấm và kết quả Jen thắng linda ngất tại chỗ hiệp. 1 tụi nó thắng.

Hiệp hai là jun vs mina. Do mina chỉ y vào hai con bạn mình bảo vệ, nên cô ta không học võ cho đẳng hoàng mà chỉ học qua loa nên khi vào trận đấu thì đã bị jun K.O ngay mấy phút đầu. hiệp hai Jun thắng

Hiệp ba là hiệp của nó vs anna. vào trận đấu anna ra đòn liên tiếp hết chiêu này đến chiêu khác. Còn nó không đánh mà chỉ thủ, ai cũng thấy lạ tưởng nó không biết võ, ả anna thì cười thâm trong bụng. còn khoảng 5’ nữa là trận đấu kết thúc mà nó vẫn không ra đòn nào, lúc này thì ả anna đã mệt. nó thấy vậy nên đã ra một đòn quyết định vào bụng và xoay 180 độ đá vào mặt anna. anna ngất tại chỗ. Hiệp ba nó thắng.

Kết quả tụi nó toàn thắng. tụi hấn ai cũng thờ phào nhẹ nhõm. Còn lại là phần kiến thức, tụi nó sẽ đấu ở trường(haizzz các devil thua là cái chắc, tụi nó học giỏi quá trùi, đấu lại ms lạ. kakakka)

Do thi kiến thức tại trường nên các thành viên trong bang hấn vào không được, chỉ có ai học trong trường này ms có thể xem. Rồi thầy cô phải suy nghĩ đề thi nên tụi nó được nghỉ đề ôn bài.

Và cuối cùng ngày thi cũng đến.. đúng 8h tụi nó có mặt tại phòng thi và bắt đầu thi. môn thi là môn toán. Trắc nghiệm 100 câu (đại số lẫn hình học) trong vòng ba tiếng, thế là sáu đứa bắt tay vào làm. Tụi devil thì thờ lên thờ xuống vì quá khó(không phải khó mà là quá ngu,hihihi). Còn tụi nó thì cứ ghi ghi chép chép vào giấy nháp. Cuối cùng tụi nó nộp bài trước, khi chỉ mới có một tiếng. ai cũng sock. Đặt biệt là ba ả. Hết giờ, ba ả cũng Nộp bài.

Sau một tiếng các bang giám khảo chấm bài đã xong và kết quả là:

Em 10/10

Jen 9,9/10

Jun 9,9/10

Anna 7/10

Mina 6,5/10

Linda 7,5/10.

Sau khi kết quả công bố thì ba ả không khỏi tức giận bỏ về, còn bọn nó và bọn hấn thì kéo nhau về cơ sở chính của bang làm tiệc chúc mừng tụi nó gia nhập bang. Và bộ ba của tụi nó được gọi là bộ ba angel.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: tỏ tình.

Hôm nay tụi nó và tụi hấn đến trường sớm hơn mọi ngày, vừa vào cổng trường thì tụi nó và tụi hấn gặp ngay bọn devil.

“chào buổi sáng mấy anh, chào buổi sáng angel”-anna chào vs giọng chanh chua.

“chào” tụi nó buông một từ ngắn gọn rồi bỏ lên lớp, tụi hấn cũng lon ton yk theo, làm ba ả tức muốn trào máu, hên là hk có nhiều học sinh hk thì bọn ả chỉ có đào lỗ chui xuống.

Vừa vào lớp nó nhận được tn từ Rin“chưa vào lớp, lên sân thượng tôi có chuyện muốn nói với cậu”

“không biết chuyện gì mà cậu ta muốn gặp mình vậy ta”-nó suy nghĩ và đứng dậy định bước đi thì hấn níu tay nó lại hỏi

“đi đâu”-hấn tò mò hỏi

“liên quan”-nó buông một câu lạnh lùng và phũ phàng làm hấn cứng họng. đúng hấn và nó có quan hệ gì mà giám sát nó. Còn Kan thì không thể theo nó vì suốt ngày Kan bị Min lôi đi. Xong nó bỏ lên sân thượng.

Trên sân thượng

Nó lên thì đã thấy Rin chờ ở đó

“chuyện gì”nó lạnh lùng

“tôi.....tôi.....” Rin ấp úng

“nói”-nó nạt

“tôi muốn tỏ tình vs jun, cậu có thể giúp tôi không”-rin đỏ mặt nhờ nó

“thật lòng”-nó mỉm cười nhưng cố nhịn và nặng ra được hai từ

“ý cậu là sao”- Rin ngập thơ hỏi

“lãng nhăng”-nó nói ngắn gọn nhưng Rin có thể hiểu

“tôi thích cô ấy thật lòng, từ lúc nhìn thấy cô ấy ở TTTM là tôi đã thích cô ấy rồi(tình yêu sét đánh đây mà,hahaha). Tôi tin là tôi sẽ đem lại hạnh phúc cho cô ấy”- rin

“chắc”-nó

“uhm, 100% lun”-rin khẳng định

“được, tối nay cậu tỏ tình vs nó lun đi, tôi sẽ cho người giúp cậu chuẩn bị và tôi sẽ dụ jun ra ngoài”-nó (câu dài nhất trong ngày)

“thanks cậu nhiều”-Rin phần khích quá định ôm nó nhưng nó nhanh chân lách sang một bên làm cậu mém té.

Kết thúc cuộc nói chuyện của hai người cũng là lúc chuông báo vào học vang lên. Cả hai cùng bước vào lớp, khiến ai cũng bất ngờ. còn cúi lớp thì có hai người đang bức tức(ran vs jun đấy).

Vừa vào chỗ ngồi thì Rin đã bị hấn tra khảo

“sao hai người lại vào cùng lúc vậy”-hấn lạnh giọng hỏi. ai cũng nhìn Rin và mong chờ câu trả lời

“tình cò gặp”-Rin trả lời hờ hững nhưng chủ yếu vẫn là chọc cho hấn tức, vì Rin biết hấn thích nó. Lúc này cô giáo cũng đã vào lớp nên cả bọn tập trung vào học (siêng đột suất). trong lúc học nó đã nt cho bác quản gia chuẩn bị mọi thứ và cho người làm nghỉ ba ngày để thăm gia đình. Vậy là bước một đã xong.

Ra về

“jun, TTTM”-nó vẫn kiêu lời

“này mua j ak”-jun tò mò vì trước giờ toàn hai chị em JJ rủ nó không, sao hôm nay nó đột xuất rủ.

“uhm, vòng cổ, mỗi năm 4 chiếc”- nó nói có phần dờ dặt

“Oh vậy ok đi”-JJ

Trong lúc tụi nó đang ngao du ở TTTM thì Rin nhà ta chuẩn bị hoa hồng và nhẫn để tỏ tình vs nàng Jun. còn tụi nó mua đồ trang sức xong thì đi chơi khắp nơi. Đùng 7h tụi nó có mặt tại nhà. Nhưng nó bảo Jun vào trước nó vs Jen có việc bận, thế là nó kéo Jen đi ts bar mà cô không biết chuyện gì xảy ra. ở đó có ba người con trai đang đợi tụi nó.

“không biết rin có thành công không nữa, em ấy ghét mấy tên lăng nhăng lắm”-Ren tò mò

Nó thấy ai cũng tò mò, liên quăng cái dt trước mặt m.n. m.n nhìn vào thì ...

Tại nhà nó.

“sao tụi thui vậy, cúp điện ah”-Jun. vừa đi được vài bước thì bỗng đèn sáng lên, phía trên cầu thang có chàng trai đẹp như tranh bước xuống phía Jun và quỳ xuống nói

“Jun. anh thích em từ lần đầu tiên gặp em ở TTTM, lúc nào anh cũng nghĩ đến em, nhưng anh không dám nói, vì sợ em từ chối. nhưng hôm nay anh đem hết lòng can đảm mình ra nói vs em rằng ANH YÊU EM, JUN”-Rin nói trong ngượng ngùng. Còn Jun thì cứ đờ như cây cơ không biết chuyện j đang xảy ra, Rin phải gọi mấy lần nàng ms chịu tỉnh.

“cậu nói gì tui không nghe rõ”-Jun hỏi lại, Rin như muốn ngất tại chỗ vs câu hỏi ngây thơ của Jun

“anh nói, ANH YÊU EM, EM ĐỒNG Ý LÀM BẠN GÁI ANH NHA”-rin hét lên

Jun thì mặt đỏ như gấc, cúi mặt trả lời:“em...đồng ý”.

Rin vui mừng ôm chầm lấy Jun, trao nhẫn cho Jun xong Rin đặt lên môi Jun một nụ hôn nồng cháy. Bọn nó sau khi coi xong màn tình cảm này thì cứ tùm tùm cười. vì muốn hai người có không gian riêng nên cả bọn quyết định ngủ lại bar lun.

chúng ta có thêm một cặp nữa. vậy nó và hấn có trở thành một cặp không, vậy Kan sẽ ntn nếu nó vs Ran là một đôi, nó sẽ đối xử vs Min ntn. Đón đọc chap sau nha

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: tỏ tình-thất bại-âm mưu

Sáng hôm sau tụi nó và tụi hấn đến lớp đã thấy cặp Jun vs Rin đang tình cảm thắm thiết, ox, bx ngọt xớt làm bọn họ ms ăn sáng mà muốn nôn ra hết. Hk chịu được Jen lên lời trêu chọc:

“đủ rồi, tui tui ms ần sáng đó, đừng để tui tui ói ra lại thì phí lắm, hahaha”

“xí, hk được như e chị ganh tị ah”-Jun bịu môi

“ai ns chị ganh tị chứ, chị cũng có ông xã nè (chỉ qua Ren)”-Jen tươi cười

“Vây sao nói e chứ, chẳng lẽ chị chưa lần nào tình cảm vs anh rề ah”-Jun cãi lại

Bla...bla...cứ thế hai chị em JJ nói qua nói lại tui kia chi biết bó tay.

Còn về hấn' ước gì mình được như hai thằng này, làm cách nào để lấy được tình cảm của cô ấy chứ, mình làm sai gì để cô ấy ghét ah, đâu có đâu, đúng là rõ khò, ui cô ấy thì phải chịu hiazzzzz” cái đầu hấn đang suy nghĩ mà con mắt cứ dán vào nó làm nó khó chịu. nó đá cho hấn một cái làm hấn muốn rơi nước mắt.

“làm gì nhìn người ta chăm chăm vậy, thích tui ah”-nó nói vs nụ cười nửa miệng kèm theo là giọng gian gian làm hấn quê ui là quê, hk biết làm sao hấn gục xuống ngủ luôn. Nói xong nó cũng chẳng quan tâm thái độ của hấn, nó vẫn chăm chú vào cái dt của mình.

Lúc này Min bước lại gần Kan và..

“bạn có thể gặp mình một lát được hk, mình có chuyện muốn nói vs bạn”-Min nói giọng nhẹ nhàng pha một chút như cầu xin

Nghe xong Kan quay qua nó, nó hk nói gì chỉ gật đầu, hành động này của Kan làm Min khó chịu, nhưng Kan đi theo mình cũng vui rồi.

Sau khuôn viên trường

“có chuyện gì nói nhanh, tôi hk có nhiều thời gian như cậu”-kan khó chịu hỏi

“mình...mình thích,...cậu, cậu có thể cho mình một cơ hội được làm bạn gái của cậu không”- Min ngại ngùng nói vừa cầu mong là Kan sẽ đồng ý nhưng...

“không”-kan lạnh giọng trả lời làm nhỏ hơi sợ. nhưng vẫn tạo cho mình một cơ hội

“tại sao chứ, mình có điểm nào hk tốt”-Min vừa nói vừa rung rung nước mắt

“hk, cô rất tốt, nhưng tôi hk yêu cô”-Kan giải thích

“vây tại sao chứ, ah, hay là vì nhỏ Ema đó, vì nó nên cậu ms như vậy vs tớ, nó đúng là hồ ly tinh mà, hết dụ dỗ Ran rồi giờ đến....” “chất” Min chưa nói hết câu đã bị kKan tát cho một bạt tai “tôi cấm cô hk được xúc phạm cô ấy, và tôi cũng hk đảm bảo cái mạng của cô còn nguyên đâu”-kKan giận dữ nhìn cô ta ns vs giọng lạnh nhạt rồi bỏ đi, làm Min sợ đến xanh mặt. lúc này Min chỉ biết ôm mặt khóc.

Và toàn cảnh diễn ra của Kan và Min đã lọt vào mắt ba ả Anna, Mina, Linda. Ba ả nhìn nhau cười gian manh rồi bước ra chỗ Min

“hahahahahA, đúng là tội thật, cô thích Kan sao,hk ngờ luôn đó”-Anna khinh bỉ nhìn Min

“tôi thích cậu ấy thì sao, liên quan tới mấy người ah”-Min nói và đứng dậy bước đi nhưng..

“liên quan chứ, vì chúng ta chung một kẻ thù mà. Mà cô muốn có Kan thì phải làm cho con nhỏ Ema đó biến mất. đúng hk”-Anna nói

“cô thích Ran sao, hk phải hai người là anh em họ ah”-Min bất ngờ khi anna là em họ Ran mà thích Ran hk phải loạn luân sao.

“cô hk cần biết, giờ sao, hợp tác chứ”-Linda

Sau một hồi suy nghĩ thì Min gật đầu “ chúng ta phải làm sao”-Min

“cô yên tâm, tôi đã có kế hoạch rồi chỉ cần cô làm theo thôi, trường ta sắp tổ chức đi leo núi, một ngày hai đêm lúc đó..bla,...bla, thế nào ok hk”-Anna

“ok, cứ như vậy đi”-Min thích thú vs kế hoạch này

Xong ba ả bỏ lên lớp còn mình Min ở lại “ cô đừng trách tôi sao độc ác, là do cô tất cả Ema, tôi sẽ giành lại kan từ tay cô, cô cứ chờ đó, hahahahahaha”-Min nắm bắt một mình, rồi Min cũng bỏ lên lớp.

Trên lớp

Cô giáo bước vào cái chợ ý lộn cái lớp, nó quá sức tương tượng vừa ồn ào, vừa bừa bộn hk ra cái lớp gì hết

“RẦM, IM LẶNG”-Cô giáo hét hết công suất, cả lớp im thin thít

“nhân ngày nhà giáo việt nam, trường sẽ cho chúng ta cắm trại ở núi XYZ .chuyến đi này ai cũng phải đi, hk đi là bị trừ hạnh kiểm, các em có ngày hôm

ngày để mua sắm những vật dụng cần thiết khi đi leo núi, và giờ các em được về.” cô giáo nói xong là cả lớp lại nhao nhao lên.

“chúng ta đi mua sắm đi, lên núi mua nhiều lắm, chúng ta phải chuẩn bị nhiều thứ lắm đó”-Jen hồ hởi

“uhm”-cả đám đồng thanh trừ

“cho mình đi chung vs được hk”-Min năn nỉ

Bọn nó nhìn nhau và “uhm”. Min vui lắm vì đã hoàn thành kế hoạch thứ nhất của mình là tiếp cận bọn nó nhưng Min hk hề biết mục đích bọn nó cho Min đi cùng là gì. Thế là tụi nó kéo nhau ra bãi đỗ xe lấy xe nhưng

“ai sẽ chở Min, chỉ còn có xe của Ran là còn trống thôi”-Jen nói xong ai cũng nhìn hần như muốn nói” chờ Min đi”

“không”- Ran phủ phàn trả lời làm bọn nó thất vọng

“tụi sẽ đi vs Ran, Kan chở Min”-nó im lặng nãy giờ, giờ ms lên tiếng, còn Ran vui khi nó muốn đi cùng xe vs mình.

Trên xe nó vs hần

“xin lỗi”-Ran nhẹ giọng

“chuyện gì”-nó lạnh lùng đáp

“vì hồi nãy làm cô khó chịu”-Ran nói vs giọng hối lỗi

“uhm”-nó tự nhiên cảm thấy vui vui (ui người ta rùi chứ gì)

“nhưng mà, tôi có thể làm bạn vs cô được hk”-hần tha thiết có phần bớt lạnh

“vậy trước giờ tui vs cậu là gì”-nó bớt lạnh, giọng nói như trách hần

“ờ...thì...hihihihi, tại tôi thấy cô cứ lạnh nhạt vs tôi nên tôi tưởng cô hk xem tui là bạn”-hần cười tươi trả lời làm nó đơ

“cậu ta cười đẹp hơn mình tưởng”nó suy nghĩ. Cứ như vậy hần cứ luyên thuyên nói suốt chặng đường nào là “Ema, cậu vs Kan có quan hệ gì?, tại sao hai người lại ở chung phòng? Tại sao..? tại sao..?” hàng loạt câu tại sao làm nó chóng mặt”hần có lúc trẻ con vậy sao, rồi mỉm cười. đây là nụ cười thật sự của nó suốt mấy năm qua.

Đến TTTM bọn nó mua đủ thứ làm mấy chàng ta xách muốn gãy tay (trừ min nhá, hk chàng nào xách đồ giùm cô ta cả). xong xui tụi nó kéo về nhà ăn uống rùi ngủ nghỉ để mai đi chơi. Đêm hôm nay sẽ có người hk ngủ được vì quá vui sướng(ran đó) vì biết nó chỉ xem kan là anh trai.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: đi chơi- nguy hiểm 1

Trường tập trung lúc 7h, mà giờ đã là 6h30 rồi mà bọn nó chưa đưa nào dậy. các chàng ta phải làm nhiệm vụ cao cả đó là đánh thức các nàng.

“haizzz, tụi mình phải lên gọi mấy cô ấy dậy hk thì trễ mất”-rìn phàn nàn

“nhưng ai đánh thức ema chứ, baba tao gọi cho kan cần nó về bên mĩ gấp vì có chuyện, mà phòng ema chỉ có nó vs tao được lên, nhưng tao mắc gọi vơ tao rùi”-ren nhăn nhó

“hay là...”-ren và rìn nhìn sang hần đang ngồi ghế sofa và cười ranh mãnh. Hần thấy lạnh gáy thì nhìn sang hai thằng bạn đang nhìn chăm chăm mình.

“gì”-ran

“ran đẹp trai, tao muốn nhờ mày chuyện này được hk,”-ren nói ngọt sớt cùng vs đôi mắt cún con làm hần nổi da gà.

“nói, đừng làm bộ mặt đó vs tao”-ran khó chịu

“mày lên gọi ema giúp tao được hk, kan yk mĩ ừ, hk ai gọi nó dậy hít, tao mắc gọi bx tao ừ”-ren năn nỉ

“uhm, nếu có chuyện gì mày gánh, ok”-ran vui mừng trong lòng nhưng vẫn tỏ ra hờ hững

Vậy là hấn leo lên phòng nó, lên đến cầu thang hấn bị cận vệ chặn lại

“cậu hờ được lên, đây là lệnh của tiểu thư”-cận vệ ngăn cản

“tôi hờ quan tâm, tránh ra-hấn lạnh lùng gằn từng chữ”hừ, hờ cho mình lên sao”hấn nghĩ

“xin lỗi”-cận vệ nhất quyết hờ cho hấn lên

“vậy đừng trách”-hấn nhếch miệng và rồi “bụp...rầm” hai chàng cận vệ nằm một đồng. hấn ngang nhiên bước vào phòng nó. Vào phòng hấn hơi bất ngờ căn phòng chỉ hai màu trắng đen, tất cả đồ dùng cũng chỉ có hai màu đó, hấn tưởng nó cũng giống mấy đứa con gái khác, thích sự điệu dàng. Đã vậy nhiệt độ thì thấp cỡ 23 độ (hấn đoán). Tới giường nó, hấn thấy nó ngủ sao bình yên, khuôn mặt tựa thiên thần. hấn nhân cơ hội lấy dt chụp hình lại. xong hấn lay nó dậy

-“Ema dậy, cô hờ định đi cắm trại ah”- hấn vừa gọi vừa lay mà nó hờ chịu dậy, bực mình hấn bay lên giường nằm chung vs nó lun. Còn nó đang ngủ bỗng thấy có mùi nước hoa của con trai, mà người nó lại bị ôm chặt “anh mình vs Kan đầu Xài nước hoa mùi này, mà mùi này quen quen, hờ lẽ, nó mở mắt ra, thấy khuôn mặt hấn sát mặt mình, hoảng quá nó đạp cho hấn một phát và noi mà hấn đáp chính là nền gạch lạnh toát. Hấn lồm cồm bò dậy, vừa dậy đã bị nó cho ăn bạt tai

-“ai cho phép cậu giám lên phòng tui hả”-nó quát khuôn mặt nó đỏ gay, tức giận

-“anh cô kêu tui lên gọi cô dậy, Kan yk Mì rồi hờ ai gọi cô, nên tui ms lên gọi, ai ngờ làm chuyện bao đồng còn bị đánh, đúng là làm ơn mắc oán, mà cô tính đứng đó tới trưa luôn hả hờ định định đi cắm trại ah”-hấn uất ức quát lại nó.

Bây giờ nó ms tá hỏa là trễ rồi, nhanh chân phi vào nhà tắm làm vsen, hấn ngoài này chờ nó tắm rửa xong. Ren dưới nhà cứ nhảy mũi hoài “ai nói xấu mình hay sao mà cứ nhảy mũi hoài vậy ta” Ren nghĩ

Xong, nó vs hấn xuống lầu, hai khuôn mặt hầm hầm làm ai cũng toát mồ hôi, vừa xuống chỗ anh nó, nó quát

“ai cho phép anh cho hấn lên phòng em hả, còn lại đánh cận vệ của em nữa là sao”

“tại anh hờ biết nhờ ai gọi e dậy nên...”-Ren giải thích

“hờ nên gì hết, anh và cậu ta phạm điều hai của quy định, dọn nhà một tháng”-nó tức giận nói

“thui mà tha cho chồng tao lần này yk, nha”-Jen năn nỉ

“mày muốn thì cứ giúp họ, nhưng quy định là quy định”-nó nói chắc nịch làm Ren và Ran mặt méo xẹo. ran thì tặng cho Ren cái nhìn thấu xương

Hôm nay tụi nó đi chung xe vs lớp nên tài xế phải chờ tụi nó đến trường, hên là tụi nó đến kịp. thế là tụi nó lên xe ngồi chỗ ngồi tụi nó như sau: ren vs jen ; nó vs hấn ;jun vs rin(Vì trên xe chỉ còn lại 7 ghế, ba ghế đôi và một ghế đơn, nên bọn nó quyết định ngồi theo cặp). Ai ngồi trên xe cũng ganh tị vs tụi nó nhưng do gia đình tụi nó có gia thế lớn nên hờ dám làm gì

Chỗ Ren vs Jen

“vợ yêu, đói bụng hờ chồng lấy bánh cho vợ ăn nha”-Ren ui chiều Jen

“uhm, vợ đói chút lun nè, sáng có ăn j đâu”-Jen than vãn(cái tật ngủ dậy trễ chi)

“nè, bánh nè, vk há miệng ra nào, ngon hờ”-ren

“đồ ăn của chồng là ngon nhất,hìhìhì”-Jen hí hửng

Và bla....bla.... hai người tám trên trời dưới đất.

Chỗ nó vs hấn. một hờ gian im lặng bao trùm. Hấn thấy vậy nên mở lời trước:

-“chuyện hời sáng cho tôi xin lỗi”-ran tỏ vẻ hối lỗi

-“cũng biết lỗi”-nó lạnh lùng đáp

-“uhm, thui mà Ema xinh đẹp, cậu tha cho tớ vs Ren nha, nha....”-Ran năn nỉ nó, thay luôn cách xưng hô vs nó cùng khuôn mặt hít sức mỉm cười, nhìn hờ được nó cười lớn

“hahahahaha...cậu...ha...cũng...haa biết làm nũng nữa hả”-nó cười đau cả bụng, hấn thì mặt đỏ hơn trái cà chua. Còn cả lớp và tụi kia cũng bất ngờ “công chúa băng cười sao, hoàng tử băng làm nũng, ôi hờ thể nào” suy nghĩ của tất cả m.n. lúc này Min đã nhanh tay chụp hình cảnh này lại.

Thấy m.n như vậy, hần lấy lại hình tượng lạnh lùng ban đầu “cậu có thui cười hk,m.n nhìn kia”

“uhm, thui được rồi, lần này tui tha cho hai người”- nó nói mà cứ tùm tùm cười làm hần càng quê hơn, hần bực mình làm mặt giận.

Nó thấy vậy liền xuống giọng nặng nỉ hần “tui hk cười nữa, con trai mà giận nhìn giống con gái lắm” hần nghe nó nói vậy vui trong lòng. Hai người cứ như vậy mà hk biết rằng hai đứa nó ngày càng thân nhau, khoảng cách của hai đứa cũng được rút ngắn.

Phía Jun vs Rin

Hai người này thì có lẽ quá lãng mạn, Jun nằm tựa lên vai Rin, Rin thì đọc tiểu thuyết cho Jun nghe, ui sao mà sến quá.

Cuối cùng cũng đến được nơi cắm trại, bước xuống xe thì tụi nó đã gặp ngay bọn devil.

Nhưng tụi nó lần tụi hần đều làm lơ bọn ả. Làm ả tức điên “tụi bay cứ chờ yk, hum nay là ngày giỗ của tụi mày,hahaha”-bọn ả nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: đi chơi- nguy hiểm 2

vừa lúc này tiếng thông báo vang lên

“chào mừng các em đến với núi xyz, các em sẽ có nhiều tiết mục khi tham gia chuyến cắm trại hum nay, và cô sẽ phổ biến cho tụi em ngay bây giờ

1:các em sẽ chia nhóm, một nhóm khoảng 4 đến 6 người hk phân biệt trai gái, và các em sẽ thi dựng trại. nhóm nào nhanh nhất sẽ được thưởng.

2 các em sẽ thi nấu ăn, các em tự kiếm nguyên vật liệu, nhà trường chỉ cung cấp cho mấy em nồi để nấu và gia vị thui.

3 vào buổi tối sẽ có cuộc thi tìm báu vật, chúng ta sẽ chơi nhóm đã chia lúc đầu.

4: sau trò chơi, các em nghỉ ngơi để sáng mai dậy sớm leo núi.

5:kết thúc cắm trại

Các em nghe rõ chưa, và bây giờ các em có 2 tiếng để dựng trại. kết thúc lời nói của giáo viên, hs nào cũng than vãn. Tụi nó và tụi hần chung một nhóm, còn mìn vs ba ả cùng nhóm.tụi nó thấy lạ tại sao mìn lại chung nhóm vs tụi kia mà hk chọn thành viên trong lớp chứ.

Vì do lúc trong tổ chức huấn luyện sát thủ bọn hần được dạy cách dựng lều nên hk khó khăn gì, nhanh chóng dựng xong lều. còn mấy nhóm khác thì người thì lúc đóng cọc bị đập trúng tay, người thì chảy máu, bọn ả hk ngoại lệ, cuối cùng thì m.n cũng dựng xong lều. do bọn nó dựng nhanh nhất nên phần quà là 1kg thịt bò, thế là tụi nó đỡ yk kiếm 1 nguyên liệu.

Sau khi kết thúc dựng trại m.n được nghỉ ngơi, đến 12h ms bắt đầu thi nấu ăn.

Trong lều ba ả

“tối nay chúng ta sẽ ra tay”-anna cười một nụ cười độc ác

“uhm, mà tui có này cho mấy người coi nè”-nói xong mìn đem dt ra cho ba ả coi mấy tấm ảnh mà mìn đã chụp được. nhìn thấy mấy tấm ảnh đó máu ba ả lên đến não. “cứ vui về hít hum nay yk, tao sẽ cho ba đứa mày xuống vương phủ,hahahahaha”-anna cười lớn

“nhưng sao hk thấy kan”-linda hỏi mìn

“hk bí, nghe ns là về mĩ có công việc”-mìn

“hk có tên kan đó càng dễ hành động”-mina

“uhm”-tụi ả đồng tình trả lời

Còn bên tụi nó thì cứ vui vẻ mà hk biết rằng nguy hiểm đang đến gần mình.

Đúng 12h tất cả hs đều có mặt để chuẩn bị tham gia cuộc thi nấu ăn.m.n phải kiểm nguyên liệu để nấu. sau một tiếng tìm kiếm, nhóm thì tìm được nấm, nhóm tìm được râu đại ăn được, người thì tìm được trứng chim v...v..

Sau khi kiểm xong nguyên vật liệu các nhóm bay vào nấu, mùi thơm của các món ăn lan tỏa thơm ngào ngạt, bụng ai cũng biểu tình.

Cuối cùng thì cuộc thi nấu ăn cũng kết thúc, tội nó vs tội hấn lại thắng, làm mấy nhóm khác bùn thiu.

Tối 7h

“Bây giờ mời tất cả các em hs tập trung, chúng ta sẽ tham gia trò chơi đi tìm báu vật. mỗi nhóm sẽ được phát hai tấm bản đồ, mời các nhóm trưởng lên nhận bản đồ.”- sau lời nói của giáo viên ai cũng háo hức, mong lần này mình sẽ thắng. các nhóm trưởng lần lượt lên nhận bản đồ của mình.

Và bây giờ GAME STAR.

“Nè chúng ta có hai bản đồ. Nên chúng ta chia làm hai nhóm tìm sẽ nhanh hơn”-jen đề nghị

“nhưng mà vk ah, chia làm sao chứ”-ren thắc mắc

“thì vk, jun ,ema một đội; chồng, rin vs ran đội”-jen ngây thơ nói

“không được”ba chàng đồng thanh

“tại sao chứ”-jun cố cãi

“hk được là hk được, nguy hiểm”-ran lạnh giọng nói

“ tui tui cũng là phó bang darkmoon đó nha”jun tự hào

“quyết định vậy đi”-nó nãy giờ im lặng, giờ ms lên tiếng

“thui được rồi, nhưng ba em phải cẩn thận đó, có gì la lên bọn anh sẽ tới”-ren lo lắng

“uhm”-đồng thanh

Vậy là tội nó đi riêng, nhưng đâu ngờ cuộc trò chuyện của tội nó và tội hấn bị bọn devil nghe thấy chứ. Bọn chúng cười mồm nguyền.”trời giúp chúng ta đây mà”-anna, lúc này dt anna rung nt đến

“bọn em đến rồi, chị đang ở đâu”-đàn em riêng của ả

“tới chỗ vách đá phía tây yk”-anna nhấn lại (m.n biết vì sao mà anna gọi đàn em của mình tới vách đá phía tay hk vì anna đã nghe lén thầy cô bàn bạc chỗ cất báu vật là ở đó, và biết tội nó thông minh nên dễ dàng tìm được)

“dạ”-đàn em

“chúng ta yk thui, cũng đến lúc rồi”-anna

“uhm”-đồng thanh

Tội nó yk mà cứ như ai đang theo dõi tội nó ak, tội nó khó chịu, tội nó cứ tưởng là bọn hấn nhưng hk phải, khi đến vách đá phía tay thì co một nhóm mặt đồ đen khoảng 40 tên chặn tội nó lại:

“mấy cô em có phải là nhóm angel phó bang darkmoon hk”-tên đầu đàn hỏi .

“đúng, là bọn tao thì sao”-jen lạnh lùng đáp

“vậy hum nay là ngày giỗ của mấy nàng đấy, hay là vui vẻ vs bọn anh yk, dù sao cũng chết mà,hahahaha”-tên đó

“chết, đang nói bọn mày sao”-jun khinh bỉ nhìn bọn chúng

“ai sai bọn mày, devil bang darkmoon đúng không”-nó lớn tiếng vs âm vực cực lạnh làm bọn chúng hơi rung sợ trước nó

“đúng, thì sao, giờ thì bọn bay giết chết tội nó yk”-tên đó

“dạ”-đàn em

“bốp...bịch...hự...” hàng loạt tiếng gõ nhưng hk phải tội nó đâu mà là tội kia. Thấy tình hình không ổn, tên đầu đàn rút con dao định đâm jun, jen thấy vậy la lên”jun cẩn thận” và “phập”. nhưng sao jun hk thấy đâu gì hit, nhìn xuống thấy con dao đang găm trên lưng nó, máu chảy thành vũng, bên hấn nghe thấy tiếng hét và tiếng đánh nhau thì chạy qua, và cảnh trước mắt là ema đang nằm trên vũng máu, jun va jen thì ôm nhỏ khóc, lúc đấy bọn kia đã chạy

mất tâm

Hắn chạy tới bế nó về lều, tới lều tất cả mn đều hoảng khi thấy nó vậy. co giáo lớp nó chạy ts hỏi

“có chuyện gì vậy, sao em ấy lại ra nông nỗi này”-cô lo sợ

“chuyện đó tính sau, giờ đưa ema vào bệnh viện đã”-ren sốt ruột

Lúc này có một chiếc trực thăng đáp xuống, chở tụi nó và tụi hắn vào bệnh viện. ở một nơi nào đó trong khu cắm trại, có 4 người con gái đang cười mãn nguyện.

Tại bệnh viện

“Bác sĩ đâu, cấp cứu nhanh lên”-ran la hét gọi bác sĩ,

Các bác sĩ nhanh chóng đưa nó vào phòng mổ. nó đã ở trong phòng mổ hai tiếng rồi. Chưa thấy ra. Ren khóc, khóc rất nhiều, ren sợ nó cũng như mẹ, bỏ cậu mà đi, jen thì lun ở bên cạnh an ủi cậu. hắn cũng rất lo sợ nó sẽ biến mất, hắn thề sẽ làm cho kẻ hại ema sống hk bằng chết. jun chỉ biết khóc tự trách vì mình nên ema ms ra nông nỗi này. Lúc này trong phòng mổ căng thẳng hk kém.

Thêm một tiếng nữa trôi qua, và ting...ting...ting. Tiếng cửa phòng mổ mở bác sĩ bước ra vs khuôn mặt vui vẻ.

“bác sĩ em/cậu/cô ấy có sao hk”-đồng thanh

“mn yên tâm, cô bé hk sao, khoảng bốn tiếng nữa là tỉnh, đừng quá lo lắng”-BS hiền từ nhìn bọn nó nói. Bọn nó có thể thở nhẹ nhõm.

“nói yk có chuyện gì xảy ra”-ran lạnh lùng hỏi JJ làm JJ sợ

“mày làm gì thái độ đó vậy, bộ là lỗi hai người họ ah”-rin bức xúc nói

“thui rin, chuyện là vậy bla...bla...bla..”-jun kể

“chết tiết là cô ta ah, tao hk tha cho cô ta và gia đình cô ta đâu”-ren tức giận, dám làm em gái bé bỏng của mình bị thương thì chỉ có chò chết. xong kan rút dt gọi cho baba nuôi của mình

“alo, baba”-kan

“động trời sao con trai lại gọi cho baba thế này”-baba nó đùa

“còn hơn như thế nữa, cục cưng của baba đang cấp cứu hôn mê trong bệnh viện nè”anh nó nói với giọng nghiêm túc.

“cái gì, ài? Ai làm cục cưng baba bị thương”-baba nó tức giận hét trong dt

“con gái TGD chi nhánh tập đoàn đá quý của nhà mình tại VN, nếu có thể, baba làm cho gia đình đó hk có chỗ chôn thân ở vn này”-ren

“được, dám động đến cục cưng thì hk yên vs baba, vậy con nhớ chăm sóc em con nha”-baba nó lo lắng

“Vâng”-ren, nói xong ren quay qua định ns gì đó vs ran nhưng

“thằng ran đâu”-ren hỏi

“hk biết, hình như về rồi”-jen

“tao hk tha cho con nhỏ em họ nó đâu, dù là em họ nó tao cũng sẽ cho nó biết, đừng ts em tao là lãnh hậu quả gì”-ren tức giận.

“thui, chúng ta vào xem ema sao rồi, mà jen vs jun ze trước yk, áo quần hai người toàn máu hk”-rin lo lắng cho jun vs jen

“nhưng em muốn thấy nó tỉnh”-jun nuôi tiếc hk muốn zè

“vậy em muốn khi ema tỉnh dậy thấy bộ dạng này của em ah”-ren

“uhm, thui tụi e zè”-JJ đồng thanh. Cứ như vậy hắn thì hk biết tung tít, tụi còn lại thì thay phiên nhau canh nó. Mong nó nhanh chóng tỉnh lại. còn ở một nơi khác có 4 người con gái đang vui vẻ, mặc dù hk giết được nhưng làm nó bị thương sống không bằng chết cũng làm 4 ả thỏa mãn. Nhưng 4 ả đâu biết rằng hậu quả mà mình phải gánh là ntn.

Chương 19: trừng phạt

sáng hôm sau, nó mơ màng tỉnh dậy thấy xung quanh nó là một màu trắng toát. Thấy tay mình như bị ai đó nắm chặt, nhìn xuống thì ra là anh nó. Nó yếu ớt lay tay của anh nó, anh nó dậy thấy nó tỉnh mừng quá ôm chặt lấy nó khóc:

“e có..hix..hix biết là anh lo hix..hixx lắm hk hả, anh sợ...hix.., sợ em cũng giống mẹ bỏ anh mà đi,hix..hix. xin e sau này hix...hix..đừng làm anh sợ như vậy nữa..hix”-anh nó vừa khóc như con nít vừa nói ôm nó cứng ngắt như sợ nó bỏ mình đi

“e hk sao rồi mà, e hứa sẽ hk làm anh lo nữa, e sẽ hk bao giờ bỏ anh, vì anh là người e thương quý nhất”-nó nói giọng ảm áp. Đúng ren là người nó thương nhất. Anh luôn bảo vệ, che chở cho nó, chăm sóc nó.

Lúc này cửa phòng bệnh mở, rin, jun,jen bước vào thấy nó tỉnh thì vui mừng, jun, jen cũng chạy tới xô ren ra mà ôm chặt lấy nó khóc tập hai:

“mày tỉnh rồi, biết tao lo lắm hk hả, ai nhờ mày đỡ cho tao nhát dao đó chứ,huhuhuhuhu”-jun khóc quở trách nó

“mày là bạn tao, thấy chết hk cứu, tồi lắm,hihihih”-nó nói cười nhẹ để cho m.n an tâm

“nè hai người hk định cho em nghỉ ah, cứ khóc hoài”-rin lên tiếng

“ah, mày đói chưa, tao có mua cháo cho mày nè”-jen đưa tô cháo còn nóng hổi cho nó. Nó nhận lấy cháo ăn, vừa ăn vừa nói

“mấy người hk yk học hả”-nó

“hk, ở lại chăm sóc mày”-jen

“hk cần, yk học yk, chỉ cần hai ở lại được rồi”-nó

“uhm, vậy tại sao yk học đây, mày nhớ nghỉ ngơi cho nhanh khỏe vào”-jun xụ mặt nói.

“uhm”-nó nó có vẻ hơi bần, “vì ai mà mình bị thương chứ, hk phải vì em họ hấn sao, vậy mà hk thấy vào thăm, cái đồ tăng băng trôi”nó dăm chiêu suy nghĩ.(tg: cái em này kì nè, chính mình cũng tăng băng trôi mà yk nói người ta)

Thấy nãy giờ nó hk nói gì, cứ lâu lâu lại nhìn ra cửa, anh nó hiểu được lí do vì sao nó lại như vậy, nó mong hấn.

“em sao vậy, em”-anh nó biết nhưng vẫn cố hỏi nó

“e hk sao, thôi em ngủ tí đã”-nó nói giọng ngái ngủ

“uhm, em ngủ đi, a về nhà lấy ít đồ cho em”-anh nó nói xong yk ra khỏi phòng cầm dt gọi cho hấn.

“.....”-hấn

“mày đang ở đâu, sao hôm qua đến giờ mày mới bắt máy”-ren cần nhần

“chuyện gì”-ran lạnh lùng

“ema, mong mày lắm ak, hồi nãy tao cứ thấy nó nhìn ra cửa hoài ah, mày rảnh zô thăm nó yk”-ren nói mặt gian kinh khủng

“uhm, lát tao zô”-ran cảm thấy vui trong lòng khi ren nói nó mong cậu vào

Về phía kan. Kan lúc ở bên mĩ nghe tin nó bị vậy liền hốt hoảng lên máy bay bay về ngay lập tức.cậu chỉ mới rời nó khoảng hai ngày mà chuyện không hay xảy ra vs nó. hiện tại kan đang ở trước phòng nó, kan mở cửa bước vào, thấy nó nằm trên chiếc giường trắng toát, kan đau, rất đau khi thấy người con gái mà mình yêu lại bị như vậy. cậu thề sẽ hk để yên cho kẻ đã gây ra chuyện này.

Khi vào nó đang ngủ, cậu chỉ nhẹ nhàng lại gần nó, hk một chút tiếng động tránh nó bị đánh thức. lúc này nó thực sự rất đẹp. cậu cuối xuống hôn lên mái tóc nó. Rồi lặng lẽ bước ra ngoài. Gọi điện cho ai đó, xong nở một nụ cười chết chóc.

Thật sự nó đã tỉnh rồi, nó giả vờ như là ngủ, nó sợ kan dò hỏi nó. Nó biết là kan thích nó, nhưng nó chỉ xem kan là anh trai mà thôi, nó sợ một ngày nào đó, cậu tỏ tình vs nó, nó từ chối thì tình cảm anh em của nó vs cậu cũng hk còn.

Đang suy nghĩ vẩn vơ thì cửa phòng bệnh nó lại mở, người bước vào là ran.

“tính rồi sao”-ran biết nó tính nhưng giả vờ như không biết

“ừ”-nó thờ ơ trả lời

“tôi xin lỗi”-hắn một người luôn đặt cái tôi của mình lên đầu mà giờ đây lại đi xin nó

“vì”-nó lạnh lùng

“e họ tôi đã làm như vậy với cậu”-hắn

“uhm, giờ cậu tính sao”-nó nhìn hắn nói, nó muốn xem hắn sẽ trừng phạt ba à không.

“tôi.....”hắn ngập ngừng nói. Vì hắn không thể làm gì, dù sao đó là e họ hắn

“tùy”-nó buông một từ lạnh lùng rồi nằm xuống ngủ mặt kề hắn ngồi đó.

9h tối tại nhà kho abc

“sao, bọn nó đâu”-tiếng một người con tai vang lên

“dạ, bên trong ạ”-đàn em

Cạch.... Cửa phòng mở bên trong bọn devil bị trói

“chào nhóm devil của darkmoon”-người bí ẩn lên tiếng

“ngươi là ai, tại sao lại bắt bọn ta hả, ngươi biết ta là người bang darkmoon hùng mạnh mà cũng dám sao”-ả anna hung hăng lên tiếng.

“chết tới nơi mà còn to mồm à”-người bí ẩn nhìn ba nhỏ khinh bỉ

“ngươi chết ms là ngươi đó nhanh thả bọn ta ra”-ả linda hét

“nếu không thả,ah ta có trò chơi cho ba cô nè, mún không”-người bí ẩn

“nếu chúng tôi thắng phải thả chúng tôi ra”-ả mina

“ok”người bí ẩn

“vậy là trò gì nói nhanh”-mina nóng lòng

“bây giờ mấy cô đều bị trói, tôi cho ba cô 5’ để tự giải thoát cho mình, nếu như hết giờ mà vẫn chưa ra được thì....tự hiểu”-người bí ẩn nói đầy thách thức.

Ba ả nhìn nhau và “ok”

“GAME STAR”-người bí ẩn

“năm phút sau, chỉ có ả anna ra được vì cũng từng được ran chỉ cách tháo dây khi bị bắt. hai người kia thì không tháo được.

Vậy chuyện gì sẽ xảy ra vs ba ả, người bí ẩn là ai, anna tháo được dây vậy có thực sự được thả như lời nói của người đó không, hai con nhỏ kia sẽ không, đón chào tt nha.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: trừng phạt 2

"bộp....bộp..."rất tuyệt, đúng là em gái bang darkmoon có khác, hahahaha”-người bí ẩn cười đầy mãn nguyện.”nhưng cô nghĩ tôi tha cho cô sao, lắm rồi, chỉ là tôi sẽ giảm hình phạt cho cô thôi”

“mau gọi sin, sun vào đây”_người bí ẩn gọi hai đàn em trung thành của mình vào

“dạ. đại ca”-sin, sun

“hai em thấy hai con nhỏ đó thế nào, cũng xin đúng hk, tặng cho hai đứa”-người bí ẩn

“cảm ơn anh, đại ca”-sin, sun. thế là anh e nhà sin sun dẫn hai ả linda và mina yk, mặc kệ hai ả la hét, cầu xin.

“giờ còn lại cô, hay là.....”-hắn nói áp a áp ứng

“ngươi muốn gì, nếu người làm gì ta, chú ta sẽ hk tha cho người đâu”-ả sợ nhưng vẫn vênh mặt.

“trông ta hk dám làm gì ah, người đâu vào đây, đập nó cho tao, nhưng đừng để nó chết, xong quăng nó trước cổng nhà của bang chủ darkmoon”-người bí ẩn tức giận khi ả nói, liền gọi đàn em của mình vào xử ả. Bây giờ trong căn phòng chỉ còn lại sự la hét của ả anna

“tôi đã tha cho mấy cô một lần nhưng hk có lần hai, dám đụng vào ema của tôi thì chỉ có kết cục như vậy. nhưng mà như thế là quá nhẹ vs mấy cô rùi,hahahaha”-người bí ẩn chính là kan, hk tham gia vào thế giới đêm nhưng kan cũng có lượng đàn em cũng kha khá.

Tại nhà hắn

Đã 11h rùi mà anna vẫn chưa về, hắn ra lệnh cho đàn em tìm ả nhưng hk thấy. baba hắn và mama hắn cũng đứng ngồi hk yên, từ nhỏ ả mất bama sớm nên được baba hắn nuôi từ nhỏ, họ xem ả như con ruột. lúc này tiếng chuông cổng nhà hắn vang lên. Quản gia nhà hắn chạy ra mở cửa thì hốt hoảng nhìn thấy tiểu thư anna cơ thể đầy máu me. Ông liền gọi: “ông bà chủ, cậu chủ ra đây, tiểu thư anna”

“trời ơi cháu tui sao vậy nè, mau mau đưa nó vào bệnh viện nhanh lên”-mama hắn run sợ khi nhìn thấy đứa cháu của mình như vậy. hắn như chết đứng, tại sao anna lại bị như vậy. hắn gọi điện cho đàn em báo ngừng kiếm, và ra lệnh kiếm kẻ cho người đánh anna ra như vậy.

Nó nằm viện cũng được một tuần, suốt ngày nó chỉ ăn vs ngủ thật là chán. nó cũng nghe tin là anna, linda và mina bị người ta đánh, nó nghĩ: “gieo nhân nào gặt quả đó thật hk sai chút nào”.

Lúc này ren bước vào, thấy anh mình tới nó cảm thấy vui vui, vì suốt ngày họ yk học, rùi giải quyết mấy vụ của bang nên ít tới thăm nó, toàn là kan tới chăm sóc nó. Hắn tới được một lần rùi cũng biến đi đâu luôn.

“thời gian qua anh làm gì mà ít tới thăm e vậy”-nó lạnh giọng hờn dỗi

“uhm, anh bận việc của bang vs chuyện ở công ty, em bị như vậy baba bắt anh làm lun phần của e nên anh hk có thời gian, hix, em hk thương anh mà còn trách mắng anh nữa”-anh nó làm vẻ mặt rất chi là tội nghiệp.

“uhm”- nó chỉ uhm nhe một cái.

“hai”-nó gọi ren

“sao hả, em gái”-ren

“em muốn suất viện, anh làm thủ tục cho em suất viện nha”-nó

“hk, em còn yếu, hk được suất viện”-ren kiên quyết

“đi mà, hai, ở đây chán lắm, cứ ở trong phòng riết chắc em tự ki luôn ak, nha hai”-nó làm khuôn mặt cún con, làm anh nó phải siêu lòng.

“thui được rùi, anh cho suất viện là được chứ gì, đừng làm bộ mặt đó với anh”-ren chán nản nhìn nó, từ ngày hum đó, đây là lần đầu tiên ren thấy nó như vậy với cậu, cậu rất vui vì dần dần nó trở về là cô bé hiền lành ngây thơ như hồi nhỏ. Xong ren nhanh chóng làm thủ tục cho nó xuất viện.

Tại nhà chung của tụi nó và tụi hắn.

“ema, sao bà lại ở nhà, hk phải đang ở bệnh viện sao”-jen thắc mắc sao nó lại ở đây

“nó mèo nheo anh quá, nên anh đã xin bs cho nó xuất viện ak”-ren nhìn nó nói

“ah, nhưng mấy người đi đâu mà giờ mới về, đã 11h30 rùi, hk có tui ở nhà nên định làm loạn ah”-nó nghiêm giọng nói làm cả bọn đổ mồ hôi

“ah, bọn này giải quyết chuyện em họ ran ak, hk biết ai đánh tụi nó nữa, nghe nói linda và mina bị cưỡng hiếp còn lại bị đánh bầm dập nữa, đang trong bệnh viện, anna cũng bị đánh hk kém”-jun giải thích

“ran đâu”-nó hk thấy hắn liền hỏi

“đang bệnh viện lo cho anna”-rin nói

“thui lần này tui tha còn lần sau là hk yên đâu”-nó bỏ lên phòng vừa đi vừa suy nghĩ “mình thì hk tới thăm mà giờ đi chăm sóc cho ả, xí, cóc thèm sự quan

tâm của cậu” rồi ngủ một giấc tới sáng.

Còn hẳn, tối hôm đó tối thăm nó nhưng y tá nói nó đã xuất viện nên qua bên phòng của anna, lúc này dt hẳn reo

“sao. Điều tra tới đâu rồi”-anna

“dạ, hk có manh mối thừa bang chữ”-tên đó rung sợ nói

“đã một tuần rồi mà chưa có manh mối gì là sao”-hắn hét lớn

“dạ....dạ..”đàn em

“hừ”-hắn hừ lạnh rồi cúp máy. Hắn mệt mỏi day day thái dương “hk biết tên nào nữa hiazzzz, dù sao cũng nhờ tên đó mà mình khỏi mắc công trùng trị ba ả., có cái hên cũng có cái xui”-hắn nghĩ.

Cuối cùng ba ả cũng xuất viện, nhìn ba ả lúc này thảm như gì ak nên nó cũng bỏ qua chuyện ba ả suýt giết mình. Làm hẳn thở phào nhẹ nhõm. Nhưng về phần linda baba ả bị đuổi ra khỏi công ty vì con gái họ dám đụng đến tiểu thư. Qua việc đó linda sang anh du học lun, còn về mina thì bị đuổi khỏi trường, đuổi khỏi bang (do nhà nghèo rùi nên nó hk muốn cắt con đường sống của nhà ả mina). Chỉ còn lại anna, sau việc này cô cũng bị tổng qua pháp du học luôn. Vậy là nhóm devil tang rã.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: đính hôn

Sau những việc xảy ra với tụi nó, thì các baba quản tụi nó gắt gao hơn, khi nào cũng có vệ sĩ đi theo. Hôm nay là ngày baba nó về VN. Ông nói là có chuyện muốn nói với nó và anh nó.

Tại sân bay tân sơn nhất, có ba cô gái và hai chàng trai rất đẹp, họ như thiên thần, mìn già trẻ, gái trai đều tám tắc khen. Bọn nó đứng đó chờ khoảng nửa tiếng rồi mà hk thấy baba nó ra, tụi nó lo sốt ruột. lúc này nó thấy baba nó cùng một người phụ nữ tầm ba mươi mấy tuổi khoát tay ba nó bước ra. Tụi nó mừng quá chạy lại ôm chầm lấy ông

“baba ah, con nhớ baba quá”-nó giọng lạnh nhưng vẫn có chút ấm áp

“uhm, cục cưng của baba, baba cũng nhớ con lắm, nhưng ta thấy con dạo này hơi gầy”-baba nó lo lắng

“hk sao mà baba, chắc do bên đây không khí khác bên Mỹ”-nó sợ baba nó lo nên bịa đại lí do nào đó

“baba/chú chỉ biết ema, hk thương tụi con há”-jen, jun, kan, ren giả bộ hồn dỗi

“thui thui, Ta nhớ hết được chưa,để ta xem, ui cha kan dạo này đẹp trai ra nha, jun ngày càng xinh nha, jen cũng vậy. còn ren uhm.... cũng vậy chẳng khác gì, hahahahaha”-ba ba nó trêu chọc ren lắm, cả bọn ôm bụng cười.

“nhưng baba ah, bà ta là ai vậy”-nó tò mò

“ah, Về nhà đi rùi ta giới thiệu luôn”-baba nó

Tại nhà nó.

“Các con ngồi xuống đây hết đi, ta về đây là có hai điều cần nói với tụi con:Thứ nhất ta xin giới thiệu đây là bà Châu An Như, ba và bà ấy quyết định đăng kí kết hôn. Bà ấy sẽ trở thành mẹ của các con.”-baba ôn tồn nó nói

“baba lấy vợ ak, nhưng lúc bên mỹ con có thấy ba quen người phụ nữ nào đâu”-ren tò mò

“ta mới quen bà ấy lúc các con về vn ak”-baba giải thích

theo này giờ quan sát bà thì bà là một người hiền lành, thủy mị, khuôn mặt phúc hậu. nhưng nó vẫn hk thích baba nó lấy vợ

“vậy chuyện thứ hai”-nó lạnh giọng nói làm ai cũng phải sợ cả bà ta. Ba nó biết nó đang hk vui khi ông tuyên bố như vậy. ông sợ nói điều hai sẽ càng làm nó giận hơn, vì trước giờ nó hk thích bị áp đặt

“thứ hai ta muốn vào ngày thành lập công ty , ta muốn tuyên bố cuộc đính hôn của anh con với jen và.....”-ba ba nó nói áp úng

“và gì bác?”-Jun tò mò

“và erna, con sẽ đính hôn cùng Kan”-baba nó.

“Đừng” như sét đánh ngang tai cả bọn, nó sẽ đính hôn cùng Kan sao, sao thể được

“con không đồng ý”-nó phản bác.

“tại sao?, trước giờ hk phải con vs Kan rất tốt sao”-baba nó thắc mắc

“trước giờ con chỉ xem Kan là anh trai, hk hơn hk kém, còn chuyện đính hôn, KHÔNG-BAO-GIỜ”-nó nói lạnh lùng

“không muốn cũng phải muốn, đó là quyết định của ta, con hk được cãi, nếu con muốn hủy hôn thì hãy đem bạn trai về đây, mà điều kiện là người đó phải thật sự yêu con, ta hk quan tâm gia thế, nếu được thì ta chấp nhận hủy hôn”-baba nó nói

“.....”-nó hk nói gì bỏ lên lầu

Kan thấy biểu hiện của nó như vậy thì rất đau, nghe nó nói chỉ xem mình là anh cậu đau hơn, như ngàn mũi kim đâm vào tim mình vậy.

Ba nó thấy Kan buồn cũng an ủi cậu “rồi con bé sẽ hiểu và chấp nhận tình cảm của con mà”-ông cười hiền

“ạ, thôi con lên phòng xem Ema như thế nào”-kan

“uhm”-baba nó

Trên phòng nó

“Ema”-Kan gọi nó

“gi”-nó lạnh nhạt trả lời

“tớ xin lỗi, nếu cậu hk thích tớ sẽ nói hủy hôn được chứ”-Kan buồn nói

“cậu nghĩ baba sẽ đồng ý hủy hôn?”-nó hỏi ngược lại Kan.lúc này Kan chỉ biết im lặng, vì giờ nói gì cũng như vậy thôi. Cậu đành lặng lẽ trở về phòng của mình.

Tại bar tụi hần

Sau khi nó và Kan về phòng thì tụi kia yk Bar (vì có baba nó về nên tự do yk chơi hk sợ nó nữa vì có baba nó chống lưng)

“có chuyện gì mà mày gọi bọn tao ra đây”-Rin hỏi

“sao hôm nay tụi bây hk về nhà”-Ren

“baba tụi tao bắt về nhà ở. Hiazzz”-Rin rầu rĩ nói

“mà chuyện gì, nói”-Ran bắt đầu khó chịu

“uhm, ba tao bắt tao với Ema đính hôn”- ren

“WHAT????”-RAN, RIN đồng thanh

“còn nữa, tao thì đính hôn với Jen hk sao, nhưng Ema thì baba tao bắt đính hôn vs Kan”-Ren

“WHAT?????_hai chàng lại đồng thanh

“Kan chỉ là con quân gia mà ba mày cũng chọn làm con rể được ah”-Rin thắc mắc

“bác trai hk hề có vụ khinh miệt người nghèo đâu, mặc kệ giàu hay nghèo chỉ cần yên thương nó thì bác vẫn ok”-Jun gật gù giải thích`

“vậy cô Ema đồng ý”-Ran lên tiếng

“mày nghĩ nó đồng ý?”-Ren

“chứ giờ tính sao?”-Rin

“baba tao nói, nếu nó có thể dẫn bạn trai về ra mắt trước ngày thành lập công ty nhà tao thì sẽ hk có hôn ước đó”-Ren

“uhm”-cả bọn.

Sau đó là bọn họ chìm trong im lặng, hk ai nói vs ai câu nào nữa. anh nó biết Ran sẽ buồn khi người nó đính hôn hk phải là ran. Anh nó nghĩ “hk biết thằng Ran tính sao nữa, haizzz, có khi nhờ đính hôn này mà hai tụi nó nhận ra tình cảm của nhau cũng nên, để thời gian quyết định vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Bấy Giã Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: âm mưu của min

Sáng hôm sau, tại trường của tụi nó

“aaaaaaaaaaaaa, công chúa băng đi học lại rồi kia”-Nam sinh 1

“ui, yêu công chúa băng quá ah”-Ns2

“xì, có gì đâu mà hét dữ vậy”-Nữ sinh 1

“đúng đó”-ns2

Tụi nó cảm thấy chán nản vs các lời bình luận của đám hs trong trường, kan thấy nó khó chịu thì lên tiếng

“tôi cho mấy người 5s để biến khỏi đây”-giọng lạnh cực lạnh khiến bọn học sinh rung sợ, tất cả hs cả nam lẫn nữ đều trở về lớp sau câu nói của kan.

ở gốc khuất nào đó trong trường có người con gái tức giận nhìn nó bằng ánh mắt căm thù sau đó cũng bỏ lên lớp (là min đó)

Trên lớp

nó vừa ngồi vào bàn thì rìn nhiều chuyện quay xuống bàn nó hỏi “nghe nói cậu sẽ đính hôn vs kan hả, thiệt hk”

nó hk nói gì chỉ gật đầu và nhìn qua hần xem biểu hiện của hần làm sao, nhưng nó chẳng thấy hần có biểu hiện gì, khuôn mặt vẫn lạnh lùng như mọi ngày làm nó hơi hụt hần. thấy câu trả lời của nó rìn cũng hk hỏi thêm gì nữa đành quay lên.

Nhưng có một người đang rất tức giận khi nghe tin nó vs kan đính hôn đó chính là min. do min hk phải thành viên của devil, nên lúc kan trừng trị ba ả thì lại hk hề biết rằng có sự tham gia của min, nên cô ta được an toàn. Nghe tin động trời này, min càng ngày càng ghét nó hơn min nghĩ “đính hôn sao, hừ, tôi hk bao giờ để cô có được kan của tôi đâu, chờ đó đi, rồi cô sẽ thấy tôi làm gì cô, cô hk có may mắn lần hai đâu, hahahahaha”.

Min cũng hk hề biết nó là phó bang của darkmoon, do ran tuyên bố giữ bí mật này vs m.n nên hk ai dám hé ra nửa lời, vì sự an toàn của tụi nó.

Sau khi ra chơi, ran bỏ lên sân thượng, thấy ran lên sân thượng min đi theo.

-“cậu thích Ema đúng hk”-Min hỏi hần

-“liên quan”-hần lạnh lùng đáp, hần nghĩ “sao cô ta lại hỏi vậy chứ”

-“tất nhiên là liên quan, vì tôi thích Kan, khi cô ta đính hôn vs Kan thì cậu cũng mất cô ta, tôi cũng mất Kan, thôi thì tôi vs cậu hợp tác khiến cho lễ đính hôn hk diễn ra được, có phải cả hai cùng có lợi sao”-Min nói

-“hk cần cô tôi cũng có thể giành Ema từ tay cậu ta, mà tôi cũng cảnh cáo cô, nếu cô dám đụng tới Ema thì tôi hk ngại tiền cô đi một đoạn”-Ran lạnh lùng cảnh cáo Min, làm Min có chút run sợ. xong Ran bỏ về lớp.

Min tức run người, “cứ chờ xem” xong Min lấy dt gọi cho ai đó

-“alo”-người bên kia

-“anh còn nhớ tôi chứ”-Min

-“cô là.... Ah, con gái chủ tịch tập đoàn angel đúng hk”-người bên kia

-“uhm, mà nghe ns bang hell của bọn anh có thù với bang darkmoon đúng chứ”-min

-“uhm, sao?”-người bên kia

“vậy anh có muốn tôi giúp anh trả thù hk”-min gian manh nói

“cách, cô có, nói”-người bên kia cảm thấy thú vị với người con gái này, lúc mới gặp cô ta, cô ta hiền lành lắm, giờ sao lại mưu mô vậy

“bang chủ darkmoon có thích một cô gái, cô ta là Lê Anh Ngọc Băng, hay Ema, chỉ cần anh làm cho cô ta biến khỏi thế gian này thì hk phải Ran bang chủ dark sẽ đau khổ sao, lúc đó anh cũng có thể trả thù cho em gái mình sao.”-min

“nhưng tôi nghĩ trong vụ này, cô cũng có lợi chứ”-hắn

“đúng, nó cướp người mà tôi yêu nó phải trả giá bằng mạng sống của nó”-min độc ác nói

“cô yêu tên bang chủ đó, đúng là tình yêu làm con người mù quán”-hắn

“hk phải bang chủ darkmoon, giờ anh có làm hk”-min bực mình

“ok”-hắn

“vậy anh cứ làm, tôi tin anh sẽ làm được”-min. xong cuộc trò chuyện, min cũng bỏ về lớp. hk ai biết lại có một sóng gió chuẩn bị xảy ra với nó

Bang chủ hell sẽ làm gì nó và ran. Mọi chuyện sẽ về đâu. Đón chap 17 nha

Giới thiệu nhân vật

Hạ anh tuấn (19t) hay kin bang chủ bang hell, có mối thù sâu nặng với hắn (ran), kin có đứa em gái tên Hạ Anh Thư, xinh đẹp, hiền lành, yêu ran nhưng ran hk chấp nhận, do quá thất vọng nên đã tự tử chết.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: bắt cóc

Hôm nay là ngày thành lập công ty baba nó, được tổ chức tại nhà của nó. Người làm trong nhà tấp nập lo chuẩn bị cho buổi tiệc. và hôm nay cũng chính là ngày baba nó sẽ tuyên bố nó đính hôn vs kan, nó hk biết phải làm sao nữa, người nó thích là ran, chứ hk phải kan, nhưng do cái tôi của nó cao quá, nó hk muốn nói nó yêu hắn, nó sợ hắn từ chối, nó sợ phải thất vọng vào mối tình đầu của nó. Ai cũng nói mối tình đầu khi thất bại sẽ rất đau, nên nó quyết định im lặng.

Nó cảm thấy ngột ngạt nên quyết định đi dạo một chút. Nó đang đi dạo ở công viên gần nhà nó. Lúc nó đang ngồi ở cái hồ trong công viên thì có đám người khoảng 20 tên bước lại gần nó. Vs cái IQ ngất ngưỡng của nó thì nó hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Bỗng một tên to con nhất trong đám lên tiếng hỏi nó “cô là Lê Anh Ngọc Băng. Hay là Ema đúng hk”

“đúng, thì sao”-nó nói vs âm vực cực lạnh khiến cho mấy tên đó rung sợ

“vậy mời cô đi theo chúng tôi, bang chủ chúng tôi muốn gặp cô”-trên đó

“tại sao muốn gặp tôi, trước giờ ai muốn gặp tôi cũng phải đến tìm tôi chứ tôi chưa từng đến tìm người đó”-nó nói

“cô em kiêu quá đó, bây giờ sao có đi hk”-tên đó bực bội vs thái độ của nó

“hk thì mấy người làm gì tôi”-nó nói giọng thách thức

“vậy thì đừng trách tôi, lên bắt nó lại cho tao”-tên đó ra lệnh

Nó chỉ nhếch mép cười rồi sau đó là tiếp những kẻ hk biết lễ độ. Lúc này hàng loạt âm thanh vang lên bình...bốp.... hự.... nghe rất vui tai.

Thấy tình hình hk ổn, tên đầu đàn rút trong túi ra chiếc khăn có tẩm thuốc mê, tiến tới nó, do nó hk đề ý nên bị hắn chụp thuốc mê, và emma ngất đi. Xong tụi đó đưa nó đi.

Lúc này đã 19h rồi mà tụi nó vs tụi hần hk thấy nó về, gọi điện hk bắt máy, đâm ra tụi nó lo. một lúc sau dt hần reo lên. Hần nhìn trong dt là số nó, hần liền bắt máy

“alo, ema, cô đang ở đâu vậy hả, biết m.n lo cho cô lắm hk”-hần quát trong dt, tụi kia thấy vậy chạy tới chỗ hần hỏi “là ema sao”

“bình tĩnh đi bang chủ darkmoon ah, cô bạn gái mày rất bình an đây”-kin

“mày là ai, sao mày lại giữ dt của ema, hả”-hần tức giận

“quên nhanh vậy sao, vậy muốn biết tao là ai, và muốn mạng con nhỏ bạn gái mày được an toàn thì hãy đi một mình đến nhà kho abc, nếu trong vòng 20’ tao hk thấy mày tới thì chuẩn bị nhận xác con bạn gái mày.”- kin nói xong cúp máy

Hần tức giận ném cái dt vào tường khiến cái dt vỡ nát. Bọn kia thấy vậy biết chuyện hk hay xả ra với nó liền hỏi

“có chuyện gì vậy, ema làm sao hả”-ren quát

“ema bị bắt cóc rồi”-ran nói giọng mệt mỏi day day thái dương

“bọn chúng muốn gì”-kan

“muốn tôi một mình đến nhà kho abc, trong vòng 20’ hk có mặt chúng sẽ giết ema”-ran

“tôi đi vs cậu”-kan

“hk, bọn chúng chỉ muốn một mình tôi, nếu có người đi theo chúng cũng sẽ khứ ema đấy”-ran

“nhưng...”-kan chưa nói hết câu thì rin chen vô.

“thui, để cậu ta đi một mình đi, chứ giành qua giành lại hết thời gian chúng giết ema đó”

Lúc này kan ms chụi thôi đòi đi theo.

Tại nhà kho abc

Lúc này nó đã tỉnh dậy, xung quanh là một màu đen, khoảng có vài ba tên đang đứng gác, nó nghĩ “hk biết mấy tên này bắt mình làm gì nữa, hk biết chúng muốn gì” nó đang mãi mê suy nghĩ thì nó thấy có tên con trai khoảng 18-hay 19 tuổi gì đó đứng trước mặt nó. Theo nhận xét của nó thì tên này cũng có một chút sắc đẹp nhưng hk bằng tụi hần.

Thấy nó cứ nhìn chằm chằm vào mình hần tưởng nó thích hần. hần lóe tiếng

“sao, anh đẹp quá nên mê rồi phải hk”-kin tự ki nói

“uhm, đẹp...”-nó nói chưa hết câu thì hần nhảy vào hòng nó

“vậy, đừng có theo thằng bang chủ darkmoon nữa theo anh đi,hahaha”-hần đắc chí cười

“tôi chưa nói hết, anh học tính nhảy vào hòng người ta ngồi khi người ta chưa nói hết câu ở đâu vậy, tui nhớ thầy cô đâu có dạy đâu”-nó cười nửa miệng nói.

Hần ngưng cười, khuôn mặt đanh lại nói “vậy e nói tiếp yk, anh nghe”-kin

“tôi mất hứng rồi”-nó

“cô em miệng mồm cũng lạnh lợi lắm”-kin

“vào vấn đề chính, anh bắt tôi tới đây làm gì”-nó lạnh giọng, trở lại con người lạnh lùng. Làm cho mấy tên kia cũng phải rung sợ

“cô em có chí khí lắm, vậy thì anh nói cho e nghe lun, anh bắt em tới đây để dụ tên bang chủ darkmoon ts”-kin

“ran sao”-nó bất ngờ

“đúng”-kin

Ngay lúc đó cánh cửa bật ra, ran bước vào với vẻ mặt lo lắng, cậu quát

“tao tới rồi, mau thả ema ra”

“bình tĩnh, đừng có hấp tấp vậy chứ, cái gì cũng phải từ từ nó ms nhừ chứ”-kin

“mày là ai, tao có đụng chạm gì vs mày chứ”-ran giận dữ quát

“mày hk nhớ sao, hai năm trước, có một cô gái rất yêu mày, một ngày cô bé đó đã tỏ tình vs mày nhưng mày đã từ chối một cách phũ phàn. Cô bé đó do quá thất vọng nên đã tự tử vào tối hôm đó”-kin nói nghẹn ngào

“cô gái đó là...”-ran cố nhớ. Thật sự thì cậu hk nhớ nổi(phũ phàn quá đề).

“nó chính là đứa em gái mà tao yêu thương, nó vì thằng như mày mà chết, bay giờ thì mày xuống cùng với nó luôn đi”-nói xong kin cầm cây súng chĩa về phía ran. Lúc này kin lo tranh cãi vs ran nên hk để ý, nó đã tháo được dây, và nó tới chỗ kin, đá vào tay kin, làm khẩu súng văng ra xa, đồng thời cô dùng chân đạp vào bụng kin, làm hấn ngã ra đằng sau. Đàn em kin thấy bang chủ mình như vậy thì chạy tới chỗ kin đỡ, kin tức quá quát “bọn bây giết chết hai đứa đó cho tao.” Lời nói của kin kết thúc thì bọn đàn em bay vào đánh hai người tới tập, cứ hết tên này bị K.O lại có tên khác bay vô, nhưng đường đường là ban phó và bang chủ dark thì bọn này chỉ là tốp riu.

Thấy tình hình bất lợi, kin nhân cơ hội đó nhấc cây súng hướng vào ema mà “pằng” “pằng” “pằng” ba phát súng vang lên, một thân hình ngã xuống người đó không phải ema mà là kan.

(lúc ran đi thì bọn kia cũng yk theo, tới nơi kan thấy kin đang cầm súng chĩa về phía nó nên chạy ra đỡ)

Emm như hk thể tin vào mắt mình, kan vừa đỡ đạn cho cô, cô hoảng ôm chăm lấy kan mà khóc

“đừng...khóc.....e..ma anh...hk...muốn nhìn...thấy em..khóc anh..”-chưa nói xong kan ngất đi. Do cô bị sock nên cũng ngất lên người của kan. Bọn hấn nhanh chóng đưa hai người vào bệnh viện. Còn kin thì bị đàn em ran bắt đem về trụ sở chính của bang.

kan sẽ sống hay chết?, tên kin khi bị hấn tra khảo thì có khai ra mìn hk, nếu biết là do mìn bày kế cô sẽ trừng trị mìn ntn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Bằng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đau

Sau khi đưa kan và nó vào phòng cấp cứu, ở ngoài chờ ai cũng lo lắng. khi nghe tin baba nó và baba kan cũng chạy vào bệnh viện.

“ren, chuyện này là sao, tại sao em con lại bị bắt cóc, hả, còn kan nữa tại sao lại bị trúng đạn hả”-ba nó tức giận quát.

“là do con, vì con nên cô ấy ms bị bắt cóc”-ran đau buồn nói

“chất” ai cũng bất ngờ trước hành động của baba nó

“lại là cậu, hết em cậu giờ đến cậu, tôi cấm từ nay cậu hk được xuất hiện trước mặt con gái tôi nữa”-baba nó

“ba a....”-ren chưa nói hết câu baba nó mắng ren

“con hk cần nói gì hết, ta cũng cấm con hk được qua lại vs nó nữa hk thì đừng nhìn mặt người baba này của cậu, làm anh mà hk bảo vệ được em gái, suốt ngày chỉ quậy phá vs đi bar là giỏi. còn cậu (chỉ qua ran), giờ thì cậu về đi tôi hk muốn nhìn thấy mặt cậu nữa”

“thôi, đừng trách tội nhỏ nữa, tội nó cũng đâu biết chuyện như vậy xảy ra với lại đang ở trước phòng cấp cứu mà”-bà an khuyên ông

Lúc này thì phòng cấp cứu của nó mở, bs bước ra

“con gái tôi /em tôi/emm có sao hk bs?”-m.n hỏi

“cô bé hk sao chỉ là do sock quá nên ngất đi thôi lát sẽ tỉnh ngay”-bs hiền từ nói

Vậy là m.n đã nhẹ lòng đi một chút, m.n vẫn còn lo cho kan hk biết có sao hk. lát sau m.n thấy nó chạy ra chỗ phòng cấp cứu của kan

“kan sao rồi”-nó lo sợ hỏi

"sao con hk ở trong phòng nghỉ mà ra đây"-baba nó lo lắng

"con hỏi kan sao rồi"-nó gất hỏi

“bác sĩ chưa ra”-jun nói

Vậy là m.n tiếp tục chờ đợi. Khoảng ba tiếng sau phòng mổ của kan mở bs ra khuôn mặt đầy mồ hôi

“cậu ấy/thằng bé/con tôi có sao hk bs”-m.n

“chúng tôi đã cố gắng hết sức, do mất máu quá nhiều, với do có viên đạn trúng tim nên...chúng tôi xin chia buồn cùng gia đình chúng tôi chỉ có thể kéo dài thời gian sống của cậu ấy khoảng 5’. Gia đình nên vào gặp mặt cậu ấy lần cuối”-bs ngập ngừng nói rồi bỏ đi

Nó nghe xong lật đật chạy vào trong, nó thấy kan nằm đó, giống mẹ nó lúc trước vậy. nó đi tới nắm lấy tay cậu khóc, giờ nó cũng chỉ biết khóc. Thấy nó như vậy kan nói

“đừng...khóc...hãy cười...lên...anh muốn thấy...em cười”-kan yếu ớt nói

“uhm, hk khóc”-nói xong nó nở nụ cười ngược

“ema, anh...yêu...em. anh...muốn...nụ hôn...đầu...của em...là anh được...hk”-kan nhìn nó như cầu xin. Nó gất đầu

Xong nó trao cho cậu nụ hôn. Nụ thường là dành cho hạnh phúc, nhưng sao nụ hôn này lại làm nó đau đến vậy. lúc này nó cảm thấy môi cậu rất lạnh, hk còn hơi ấm nữa, nó cũng hiểu rằng cậu đã rời bỏ nó. Nó khóc ôm lấy cậu khóc.

Khi thấy cảnh như vậy baba kan khóc rất nhiều, đây là lần đầu tiên ông khóc. Ông khóc xót thương cho đứa con trai mà ông ui thương. Tại sao người đầu bạc lại tiền người đầu xanh chứ. jun, jen thì khóc. M.n như rơi vào tuyệt vọng. bây giờ chỉ còn lại những tiếng khóc ai oán. Tại sao số phận kan lại như thế.

Còn hẳn sau khi bị ba nó đuổi đi, hẳn tới bar chỉ biết kín rượu giải sầu, khi nghe tin kan mất hẳn như chết đứng” kan mất sao, kan mất rồi, ema sẽ ghét mình”-đó là những suy nghĩ của hẳn. mấy ngày nay hẳn cứ lao đầu vào rượu.

Còn nó sau khi khóc xong nó ngất, mấy ngày rồi vẫn còn hôn mê, suốt ngày chỉ gọi mớ tên kan. Cuối cùng nó cũng tỉnh, nó mong rằng những gì xảy ra không phải sự thật, chỉ là một giấc mơ. Nó bước nhanh xuống giường chạy khắp nhà kiếm kan, nhưng hk thấy. vậy là kan bỏ nó đi thật rồi.

Mấy ngày liền sau đó, nó tự nhốt mình trong phòng, hk ăn hk uống hk nói chuyện vs ai. nó cần thời gian để suy nghĩ. Nó đã quyết tâm khiến cho kẻ làm kan chết cũng phải chết. nên nó quyết định phải trả thù cho kan.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: gặp lại

Tại bar hẳn

“Rầm” cánh cửa ra đi. Nó bước vào m.n trong bar đều cuối chào nó. Nó quát

“gọi quản lí ra đây”

5s sau quản lí bar chạy ra “phó bang ema gọi em”-quản lí sợ sệt nhìn nó

“bang chủ đâu”-nó lạnh lùng

“đạ, trong phòng mật”-quản lí rung sợ

Xong nó vào phòng mật, nó đi lúc thì tụi kia cũng tới

“ema có tới đây”-jun lạnh giọng

“đạ, phòng mật”-quản lí rung rẩy trả lời “hôm nay sao mà xui thế, loạn qoạng là bị die như chơi hix”

“uhm”-tụi nó.

Tại phòng mật

“sao tới đây”-ran hỏi

“tên đó đâu?”-nó lạnh lùng

“kiểm tên đó làm gì”-ran tò mò

“tôi hỏi tên đó đâu?”-nó tức giận quát hấn.

Hấn bắt ngờ, đây là lần đầu hấn thấy nó tức giận. hấn đau, đau lắm

“đem tên đó ra đây”-hấn

Đàn em hấn lật đặt lõi kin ra, lúc này kin thật thâm. mình mảy đầy máu me.

“nói ai sai mảy?”-nó

“.....”-kin

“nếu mảy hk nói, được, dẫn cô ta vào đây”-nó ra lệnh (nó cho người điều tra và biết được hấn có bạn gái, nên nó cho tụi đàn em bắt cô ta)

Khi nhìn thấy cô gái đó, kin hốt hoảng

“cô ấy hk liên quan mau thả cô ấy ra”kin

“vậy tao có liên quan đến ân oán của mảy vs bang chủ dark ah”-nó nói đều đều làm kin im bặt.

“hk nói nhieu, ai sai mảy”-nó hét kiên nhẫn quát

“nếu tôi nói cô sẽ thả cô ấy”-kin

“ok, không những thả cô ta, tao cũng sẽ tha cho mạng chó của mảy”-nó

“là con gái chủ tịch tập đoàn thời trang angel”-kin

“là nó sao, hừ, để xem tao trừng trị mảy ntn”-nó lăm bằm

“nó có nói nguyên nhân”-nó

“cô ta kêu cô cướp người yêu của cô ta, nhưng hk phải bang chủ dark”-kin

“hừ, thả hai người họ ra”-NÓ

“nhưng...”-tên đàn em áp úng nhìn qua hấn, hấn chỉ gật đầu

Xong cả bọn kéo nhau vào phòng v.i.p

“em tính làm gì”-ren

“mai e cùng anh ts nhà ông ta, đã 10 năm hk gặp rồi”-nó nói vậy ren chỉ biết làm theo, thời gian này nó hk được vui nên đừng chọc nó. ngồi được một lát thì tụi jun,jen, ren, rin muốn nhảy nên ra sân nhảy hết. giờ trong phòng chỉ còn lại nó và hấn

“có gì muốn nói”-nó liếc nhìn hấn nói.

“xin lỗi”-hấn

“hk phải lỗi của cậu”-nó

“nhưng...”-hấn

“nghe ns baba tôi cấm anh qua lại vs anh e tôi”-nó

Hấn hk nói gì chỉ gật đầu. vậy là suốt hấn vs nó hk nói câu nào. “hk biết khi nào ms được tỏ tình vs cô ấy đây, sao mình toàn gặp rắc rối hk vậy ta, hiazzzz chán quá”-hấn nghĩ, rồi vò đầu bứt tóc. Thấy hấn vậy nó lên tiếng

“khùng”-nó buông câu làm hấn ngưng cái hành động điên cuồng đó. Chỉ biết cúi mặt uống rượu. nó cũng phải phì cười mặc dù không có tâm trạng, hấn thấy nó cười thì vui lắm.

Tại nhà nó 8h sáng

Lúc nó xuống thì mn đang ăn sáng

“chào buổi sáng”-nó lạnh

“chào con, con ngồi xuống ăn luôn đi”-bà An ân cần

Nó hk nói gì hết, ngồi xuống ăn, lúc này nó ms để ý, không có ran, rin và ngay cả quần gia

“ran, rin, baba kan đâu”- nó hỏi

“ran, rin bị lỗi đầu về nhà rồi, còn baba kan xin nghỉ phép về thăm vợ rồi, chắc bác gái sock lắm”-jun nói buồn thui

“cũng vì thằng đó kan ms chết, mà giờ còn nhắc tới nó trước mặt ta, con không thấy có lỗi với Kan hà”- ông tức giận nói

“rầm” nó đập bàn một cái, làm mọi người giật mình, xong nó đứng dậy lên phòng, lúc đi nó ngoảnh đầu lại “13h, đi tới đó”-nó. không ai hiểu gì chỉ ó mình ren hiểu.

“ema nó nói gì vậy, không hiểu gì hết”-jen chán nản nói

Tại phòng nó

Cốc....cốc ...cốc. nó không trả lời, ren mở cửa bước vào thấy nó đang ngồi trên bệ cửa, mặt hk cảm xúc nhìn ra khoảng vô định. Ren bước tới ôm nó từ đằng sau

“nếu muốn khóc thì cứ khóc”-anh nó nhìn nó đau lòng nói

“.....”-nó

“anh hỏi em, em trả lời thật lòng mình”-ren nghiêm túc nhìn nó

“.....”-nó

“em thích ran đúng hk”-nặc dù biết câu trả lời nhưng ren vẫn hỏi

“.....”-nó vẫn im lặng

“nếu thích thì hãy nói ra, đừng để phải hối hận”-ren khuyên nó

“.....”-nó. thấy không nói gì. Ren nhìn lại thì nó đã ngủ. ren phải bế nó lên giường rồi ra ngoài. Thật sự nó không ngủ, nó không muốn phải trả lời câu hỏi của anh nó, nên nó mới giả vờ ngủ.

Đúng 13h, nó xuống lầu, thì đã thấy ren ngồi ghế sofa đợi nó. xong hai anh em nó xuất phát tới nhà của Min tức baba ruột nó.

Còn min khi nghe tin kan qua đời, cô ta không tin nổi, tại sao cậu lại chết chứ. Min đau lòng, vì cô chỉ mới yêu kan. Min chỉ nhốt mình trong phòng. Baba mẹ min cũng hk biết con gái mình bị gì, hỏi thì không trả lời, hai người cũng lắc đầu bó tay.

Tại nhà baba ruột nó

“king...cong...king...cong”

“cô cậu kiếm ai”-bà vú nuôi của nó

Nó thấy bà thì ôm chầm lấy bà, bà bất ngờ không biết cô gái này là ai. thấy khuôn mặt bà đơ ra thì nó, nói giọng giận dỗi:

“vú không còn nhớ bé ema của vú nữa hả, hay có tiểu thư mới rồi quen con”

“e...ma là con sao, còn đây, là ren phải không con”-vú vui mừng ôm lấy hai anh em nó. cũng đã 10 bà chưa được gặp anh em nó. bà chăm sóc anh em nó từ nhỏ, xem a e nó như con ruột của mình

Lúc này trong nhà vang lên giọng phụ nữ

“vú, ai vậy sao không cho khách vào mà đứng đó”-mẹ min

“thôi hai đứa vào đi”-vú

Căn nhà không thay đổi gì hết, chỉ có con người là thay đổi, đang suy nghĩ thì nó bị giọng nói của mama min thoát khỏi suy nghĩ đó

“hai đứa tới kiếm mìn sao nó...”-mama mìn chưa nói ong thì nó chen vô

“tôi mún gặp ông chủ tịch ngay bây giờ”- nó lạnh lùng nói làm bà ta rùng mình

“tại sao muốn gặp chồng tôi”-bà nói

“con gái và con trai lâu ngày không gặp baba giờ tới gặp không được sao, không ai cấm con tới gặp ba cả”-anh nó nói khinh bỉ nhìn bà

“hai tụi bây tới đây có ý đồ gì”-bà quát

Baba mìn nghe tiếng ồn nên xuống lầu xem xảy ra chuyện gì. Vừa bước xuống ông đã gặp ngay nó vs anh nó. nó nhếch miệng tạo đường cong tuyệt đẹp, nhưng lại mang sự huyền bí

“chào, lâu quá không gặp, 10 năm rồi nhĩ”-nó

“hai người là...”-ông ta nhận không ra a e nó cũng đúng, hai a e nó thay đổi quá nhiều

“con mình mà không nhớ sao”-anh nó nói chế nhạo

Lúc này mặt ông xanh lè xong chuyển qua đỏ vì tức

“hai anh e mày về đây làm gì”-ông tức giận quát

“Xem sau khi ông đuổi mẹ con tôi ra khỏi nhà thì ông sống như thế nào, nhưng hơi thất vọng nhĩ, ông còn sống tốt hơn tôi nghĩ”-nó nói đều đều

“hừ”-ông hừ lạnh

“nghe nói con gái ông đang học trong trường NEW GENERATION đúng không, mà còn là lớp vip nữa?”-anh nó giả vờ hỏi

“đúng, tụi bay làm gì có cơ hội được học trong đó”-ông ta tự đắc nói

“oh vậy sao, nhưng lớp đó là cho những học sinh con nhà thương gia nằm trong top 10 thế giới, sao con ông lại vào được, hơi thắc mắc nha, hay là nó cũng giống mẹ nó, đi ngủ với người khác để được như vậy”-nó nói xong cười nửa miệng

“mày vừa nói gì hả con ranh kia”-bà ta hét tức giận

“nói gì tự hiểu, ah giờ tôi mới phát hiện vợ ông không hiểu tiếng người, hahahaha”-anh nó nói xong cười to

“thôi hai ah, nói nữa bà ta điên lên sẽ cắn chúng ta đó”-nó giả vờ sợ sệt

“uhm, hai biết rồi”-hai nó

“không còn gì tụi bay biến khỏi nhà tao nhanh”-ông ta quát

“tôi sẽ dẫn vú nuôi theo, mà ông chuẩn bị tinh thần sẵn đi, thời gian sau có lẽ tôi với ông còn gặp nhau nhiều”-nó nói đầy bí ẩn làm ông ta khó hiểu

Xong hai anh em nó trở về cùng với vú nuôi của nó về nhà của mình. Vú nuôi của nó có rất nhiều chuyện muốn hỏi hai anh em nó

“suốt 10 năm qua hai đứa sống như thế nào, mẹ hai con khỏe chứ”-vú nuôi nó quan tâm

Mặt nó bỗng tối sầm lại, anh nó thấy vậy trả lời thay nó”mama cháu mất ngay đêm hôm đó”

bà rất sock, cô chủ mà mình chăm sóc từ nhỏ mất rồi sao, mắt bà hoe đi, bà ôm lấy hai anh e nó khóc, a e nó cũng khóc theo, đến nỗi mệt quá ngủ quên luôn.

hai anh e nó sẽ trả thù gia đình ông ta như thế nào khi ông ta và con gái ông ta lần lượt mang người mà nó yêu thương rời xa nó đón đọc chap sau nha

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: trả giá

Hôm nay là ngày họp cổ đông của tập đoàn angel(Tập đoàn tự bịa). Tất cả các cổ đông đã có mặt đầy đủ, nhưng lại thiếu một cổ đông quan trọng, hiện tại đang nắm giữ 30% cổ phần tập đoàn angel. họ đang rất nóng lòng xem ai là người có khả năng mua lại được số cổ phần lớn như vậy, giúp công ty vượt qua thời kì khó khăn, có nguy cơ phá sản. nhưng cũng có một số người tỏ vẻ khó chịu vì người đó tới trễ.

Vào lúc này thì cánh cửa phòng họp mở ra, ai cũng ngoái đầu nhìn ra. Trước mặt họ là hai người học sinh trường New Generation đang bước vào. Chủ tịch angel nhìn hai người đó nghĩ “là hai anh e nó(ren vs em) sao lại ở đây?”. Ông ta mãi suy nghĩ thì một trong số những cổ đông có mặt tại đây lên tiếng:

“hai đứa là ai, sao lại tự tiện vào đây, đây không phải chỗ chơi, nếu không ra ta buộc gọi bảo vệ lên đây”

Nó mặt kệ người đó nói gì, nó và ren tiến lại hai cái ghế dành cho người đang nắm giữ 30% cổ phần. khiến m.n trong phòng kinh ngạc nhìn hai a em nó. “hai đứa nó là người nắm giữ 30% cổ phần, sao có thể chứ” đó là suy nghĩ của m.n trong phòng họp. còn ông ta như hóa đá, giờ ông ta ms hiểu tại sao lúc ở nhà ông nó lại nói vậy.

Nó thấy m.n như vậy đành lên tiếng.

“bây giờ có thể vào họp được chưa?”-nó nói với giọng lạnh băng khiến m.n hơi run sợ

“được, bây giờ đã đầy đủ các cổ đông, cuộc họp bắt đầu, mời đại diện người lãnh đạo của các chi nhánh lên thông báo tình hình hoạt động trong một năm qua”-thư kí ông ta(ông ta là baba ruột nó nhá).

Bla...bla...bla...một hồi sau báo cáo kết thúc. Thư kí ông ta lên tiếng “m.n có ý kiến gì không, nếu có xin mời lên phát biểu ý kiến”

Bỗng nó lên tiếng “với cách quản lí này, thì cái tập đoàn này nhanh chóng phá sản thôi, không có một cái gì mà gọi là tốt cả”

“cô nói như vậy mà không tốt,hừ, đúng là không biết dừng lên tiếng”-cổ đông 1. Sau lời ông ta nói thì các cổ đông khác cũng bàn tán. Ông ta thì há hê lắm

Nó tức lắm nhưng nó ráng kiềm chế, nó cười nhếch nhếch, quăng lên bàn họp một sấp tài liệu, m.n chia nhau ra xem, ai cũng há hốc mồm

“nhìn đi, tập đoàn thời trang M(lấy đại nha, vì cty này hk quan trọng) , chỉ đứng thứ ba trong cả nước mà lại tổng thu nhập của năm này so vs năm trước tăng 15%, mà tập đoàn ta thì chỉ tăng 13% so vs năm ngoái là sao?, tập đoàn đứng đầu mà lại thua một tập đoàn đứng thứ ba. Vậy chúng ta có nên nhường cái vị trí này cho họ không”nó nói đều đều làm m.n trong phòng họp cũng im không dám lên tiếng vì nó nói quá đúng.

“sao, không nói được gì ah”nó lạnh lùng nói

“vậy giờ cô nói đi chúng ta phải làm sao”-cổ đông 2

“thay chủ tịch”-ren nói

“cái gì?”ông ta bức xúc lên tiếng

“ông có tài lãnh đạo rất tốt...”ren nói đến đây thì ngừng một lát, ông ta tưởng đang khen ông, thì ông ta hást mặt, nhưng sang câu sau làm mặt ông ta đen lại “tốt đến nỗi tập đoàn xém tí phá sản”-ren nói tiếp

“vậy ai sẽ là người thay thế chủ tịch Trương (ông ta) chứ?”-cổ đông 3

“tôi sẽ là người thay ông ta”-nó lên tiếng làm m.n kinh ngạc (trừ ren)

“gi chứ, một con nhóc hì mũi chưa sạch đòi quản lí một tập đoàn lớn như vậy sao?”-cổ đông 4

“đúng, đúng”-m.n ai cũng gật đầu đồng ý, ông ta cười thâm trong bụng vì ai cũng ủng hộ ông

“rầm” nó đập bàn một cái làm ai cũng giật mình, nó quát

“im hết cho tôi” m.n im re. nó hài lòng rồi nói tiếp “chắc ai cũng biết tôi đang giữ 30% cổ phần đúng không, tôi cho mấy người hai sự lựa chọn” một là nhường ghế chủ tịch, hai tôi sẽ rút cổ phần tôi ra khỏi tập đoàn chắc mấy người cũng biết hậu quả phải không”-nó nhìn phản ứng của m.n mà nói. Không ai dám hó hé gì nói tiếp “m.n thấy sao”.

Sau một hồi suy nghĩ ai cũng đồng ý nó làm chủ tịch, ông ta tức run người đến nỗi ông lên cơn đau tim mà ngã đi, m.n ai cũng hoảng hốt , tên thư kí của ông ta, đưa ông ta vào bệnh viện cấp cứu. còn các cổ đông khác tiếp tục họp.

Xong nó nói tiếp “tôi sẽ không trực tiếp quản lí, tôi sẽ cho người của tập đoàn đá quý lớn nhất thế giới vào đây quản lí”-kết thúc lại là những tiếng bàn tán, khinh ngạc

“cô có quan hệ gì với tập đoàn đó”-m.n thắc mắc

“người thừa kế”-hai anh e nó đồng thanh, xong đứng dậy đi về. mìn trong đó thì chưa tiêu hết những gì nó nói. Vậy là kế hoạch một của nó thành công.

Trong cùng thời gian tại trường của nó

“mày mau biến khỏi lớp bọn tao đi, đũa không cùng đẳng cấp khó chơi lắm”-hs trong lớp. bọn JJ, Rin, Ran mặt kệ cô ta bị ăn hiếp

“tại sao tao phải rời khỏi lớp này chứ, tao cứ học đó, bọn mày làm gì được tao”- sau lời nói của mìn là:

“chất” nắm ngón tay in trên mặt mìn “mày chỉ là con nhỏ nghèo hèn, tập đoàn lớn nhất nước mà tướng lớn nhất thế giới”hs 2 mĩa mai

“gia đình tao sao không liên quan tới bọn mày”-mìn tức giận quát lại

“ah, hình như mày chưa lên web trường đúng không, mẹ mày là thứ cướp chồng người khác, ba cướp tài sản của chính vợ mình, uhm còn gì nữa ta,nhiều quá tao nhớ không nổi, thứ như mày không xứng vs bọn tao,hahahahahaha”-sau câu nói đó cả lớp cười ầm lên

“không có, mẹ tao không có”-mìn hét lên rồi bay vào đánh con nhỏ trong lớp, thấy bạn mình bị đánh cả lớp nhào vào đánh mìn trai lẫn gái (trừ 4 tụi kia).

Lúc này tiếng hiệu trường vang lên “các e ngừng tay hết cho tôi”

Thấy đã ổn HT nói tiếp “tất cả các em về mời phụ huynh lên cho tôi, còn e (chỉ qua mìn) lên phòng HT gặp riêng tôi ngay bây giờ”. Thế là mìn đành đi theo HT.

Tại phòng HT

“nói, tại sao lại đánh bạn trong lớp”-HT nghiêm nghị nói

“là bọn họ xúc phạm e trước”-mìn bức xúc nói

“e nên nhớ, chúng tôi cho em vào đây học là một vinh dự của em, e phải biết nhường nhịn nhau chứ, nếu có chuyện gì thì phải báo với cô chủ nhiệm hoặc HT sao e lại dùng vũ lực, chuyện như vậy trong trường tôi không muốn xảy ra lần hai.”

“e xin lỗi, em hứa không tái phạm nữa”-mìn lí nhí nói

“hồi nãy tôi nhận được dt từ gia đình e, baba e đang cấp cứu bệnh viện, em vào BV xem baba e có sao không”- HT

“baba e sao thầy, e...em xin phép thầy”-nói xong mìn chạy nhanh đến bệnh viện. mìn vừa đi thì dt HT vang lên

“alo”-HT

“.....”-bên kia

“nhưng mà.....”-HT

“vâng tôi biết rồi, tôi sẽ thông báo cho e Trương Anh Nhi biết, chào tiểu thư”-HT tắt máy xong chỉ biết thờ dài ngao ngán vs mấy cậu ấm, cô chiêu này.

Ngày hôm sau mìn đi học, vừa bước vào trường đã gặp ngay bọn nó. bọn nó không quan tâm đi lướt qua mìn. nhưng điều kì lạ là hôm nay vào trường sao các hs ai cũng nhìn mìn vs nửa con mắt khinh thường có, thương hại có. Lúc này bọn hôm qua đánh nhau vs mìn cười chế nhạo đi tới chỗ mìn.

“ai cha, xem ai đây, mày còn giám vác mặt đi học nữa hả, mặt dày dễ sợ.hahahahaha”-hs 1

“tao chưa đụng chạm gì tới tụi bây hết, tránh ra cho tao đi”-mìn bức mình nói.

“hahahahahaha, mày ra bản thông báo coi đi, xem ra mày chưa biết gì, tội nghiệp, bị đuổi học mà cũng hk biết”-hs 3 mĩa mai

Mìn không tin lời tụi kia nói, liền chạy ra bản thông báo. Đập ngay vào mắt mìn là thông báo mìn bị đuổi học vì lí do đánh bạn trong lớp. “sao có thể như vậy, là bọn kia đánh mình trước, sao lại chỉ có mình bị đuổi học chứ, không công bằng, mình phải lên hỏi thầy HT” mìn suy nghĩ, xong mìn định chạy lên phòng HT thì bị hs trong trường chặn lại

“mày tính đi đâu ah”-ns 1

“tao đi đâu không liên quan tới mày, tránh ra”-mìn gằng giọng

“mày có tư cách ra lệnh cho tao, tránh ra này, tránh ra này”-mỗi lần nói tránh ra của ns 2 thì là một quả trứng bay vào người mìn. cứ như thế cả trường các hs người thì trứng, người thì nước màu, người thì bột mì đua nhau chọi vào người mìn. giờ cô ta cả người bốc ra mùi hôi thối.

Erra đứng trên lầu nhìn xuống thấy cảnh đó nhếch mép tỏ vẻ rất thú vị. đang chăm chú xem thì đằng sau nó có tiếng vang lên

“là cô bày ra sao?”-ran

“uhm, thú vị đúng không. Mà chưa dừng tại đó đâu, còn kế hoạch ba nữa mới kết thúc”-nó nói thích thú

“kế hoạch ba?”-hắn không hiểu nó nói gì

“kế hoạch một làm baba cô ta rút chức chủ tịch, lên con đầu tim, bây giờ còn hôn mê, kế hoạch hai đuổi cô ta ra khỏi trường, kế hoạch ba thì..... Sau này biết”-nó nói về bí ẩn càng làm hắn tò mò. Nhưng hắn không hỏi thêm vì hắn biết có hỏi nó cũng không nói.

Quay lại vs mìn. sau khi bị tra tấn, mìn ngất đi, thấy vậy bọn hs bỏ đi để mặt cô ta nằm đó. Nhưng một lát có một đám người đưa cô ta đi (người của nó đó, nó gọi cho đàn e mình tới đưa cô ta về, quảng cô ta ở trước cổng nhà).

Một tháng sau.

Người của nó đã điều hành tập đoàn angel một tháng rồi. nó quyết định mở cuộc kiểm tra tổng thể tập đoàn. Vì sao nó lại quyết định như vậy, vì trong lúc điều hành nó thấy một số khoảng tiền của cty được trích ra nhưng không biết xài vào việc gì. Nó nghi là cắt xén tiền của công ty. Người mà nó nghi ngờ đầu tiên là ông ta.

Nhân cơ hội này nó sẽ khiến ông ta bán gia bại sản luôn “đúng là ông trời giúp mình mà” nó nghĩ. Nó nghĩ là làm, nó cầm dt và

“alo”- người bên kia

“chào ông, tôi là Lê Anh Ngọc Băng, chắc ông cũng biết tôi là ai rồi phải không”-nó lạnh giọng

“ah vâng, chào tiểu thư, hôm nay tiểu thư gọi tôi có chuyện gì không?”-người bên kia kính cẩn nói

“tôi muốn ông điều tra tổng thể tập đoàn thời trang angel được chứ”- nó

“nhưng đó không phải tập đoàn tiểu thư đang quản lí sao, nếu làm vậy có thể gây tổn.....”ông ta chưa nói hết nó chen vô

“tôi nghi ngờ chủ tịch trước cắt xén tiền của tập đoàn. Tôi mong ông sẽ giúp đỡ”-nó

“được, tôi sẽ giúp tiểu thư”-người bên kia

“cảm ơn ông trước, tôi mong sớm có kết quả . vậy chào ông, tôi có việc bận chút”

“vâng”-người bên kia.

Sau một tháng điều tra cuối cùng cũng có kết quả. Đúng như nó dự đoán ông ta hằng năm lấy của công ty số tiền khá lớn khiến công ty sụt phát sản.

Vậy là chỉ trong vòng khoảng hai tháng mà gia đình ông ta từ người giàu nhất nước giờ trở thành người nghèo nhất nước: tài sản bị tịch thu, ông ta vẫn hôn mê chưa tỉnh, mìn thì bị đuổi học. Đó là cái giá mà ông ta phải trả.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: lời tỏ tình ngọt ngào

Mọi chuyện cuối cùng cũng kết thúc. Hôm nay nó quyết định tới thăm mộ của kan

“kan ah, tại sao cậu lại đỡ đạn giùm tớ chứ, cậu có cần phải làm như vậy không. Cậu biết không bây giờ một mình tớ trong căn phòng rộng lớn cảm thấy lạnh lẽo lắm, tớ nhớ những lúc cậu gọi tớ dậy đi học, những món ăn mà cậu nấu, những lúc cậu bảo vệ tớ”- nó vừa nói vừa rơi nước mắt

“cậu yên tâm yên nghỉ đi, tớ sẽ thay cậu chăm sóc baba và mama cậu thật tốt.nên cậu không cần lo cho họ đâu. Còn tớ, bắt đầu hôm nay tớ sẽ học cách sống không có cậu bên cạnh, sẽ tự chăm sóc cho bản thân mình. Bây giờ tớ phải về rồi, lần sau tớ sẽ đến thăm cậu. anh trai của tớ”-nó nói xong đứng dậy ra về

nó cảm thấy ngọt ngào nên quyết định đi hóng gió. Nó một mình lái xe đi biển Vũng Tàu. Ra biển thật thoải mái. Gió biển làm cho nó có cảm giác thoải mái, và bình yên. Cứ thế nó đi vòng vòng trên bờ cát trắng mịn để hưởng thụ cảm giác này.

Tại cùng thời gian, tụi kia không thấy nó về thì lo lắng, gọi mà nó không bắt máy (dt nó để trong xe sao nghe), ren lo lắng không biết nó đi đâu, ren liền

gọi cho hân

“alo. Ema có bên máy không?”-ren

“không,tao liên lạc với cô ấy này giờ có được đâu?”-ran

“không biết nó đi đâu nữa, nó đi từ 8h sáng tới giờ là 10h đêm rồi mà không thấy nó đâu, tao lo quá”-ren

“để tao ra lệnh cho đàn em kiểm ema”-ran

“uhm, vậy nhờ máy.”-ren

“thui giờ tao qua nhà máy luôn. Để tao gọi rin đi lun”-ran

“nó qua đây rồi”-ren

“uhm, tao qua”-ran

Trong lúc bọn ran ren rin jun jen và m.n làm trong nhà đang ráo riết tìm nó thì nó đang vì vu ở biển. lúc này trời đã lạnh, nó quyết định đi kiểm khách sạn qua đêm lại. lúc vào xe, nó kiểm tra dt thấy có tổng cộng là 53 cuộc dt, 15 tn. Chủ yếu là của a hai nó. xong nó gọi lại.

“alo, ema, e đang ở đâu vậy hả, gọi dt mà không bắt máy. Biết m.n lo cho em lắm không?”-ren hết trong dt, nó phải để dt cách xa 5m

“em đang ở vũng tàu, dt để trong xe”-nó thân nhiên trả lời. anh nó bên kia tức xì khói vì độ tỉnh của nó. người ta lo cho nó muốn điên còn nó thì một mình thả hồn vs biển

“khi nào e về”-ren

“tối mai”-nói nói xong tắt máy cái rụp, ren định nói gì thì nó cúp máy rồi nên khỏi nói.

“Sao rồi”-jen hỏi

“nó đang vũng tàu, tối mai nó về, chắc nó còn buồn chuyện của kan. Để nó yên tĩnh một thời gian nữa đi”-ren nói buồn bã. Không biết e của mình khi nào ms tìm được hạnh phúc.

Vì baba ren có việc đột xuất phải về mĩ gấp nên ran thân nhiên ở lại nhà nó mà không phải sợ (hiazzzz, tội ran quá).

Trên phòng ren

“tao có chuyện nhờ máy”-ran nghiêm túc nói vs thằng bạn

“máy định tỏ tình vs ema chứ gì”-ren gian gian nhìn ran. Hân không nói gì chỉ gật đầu.

“nhưng tao mong máy đem tới hạnh phúc cho nó, tao tin máy có thể làm trái tim băng của nó tan. Nếu máy dám làm nó tổn thương, tao sẽ làm cho máy mất tất cả:tình yêu, gia tài và cả tính mạng của máy.ok”-ren nói đe dọa ran. Ran nuốt nước bọt, gật đầu.

“vậy giờ làm sao?”-ran

“như vậy....như vậy.....hiều chưa”-ren

“uhm. Ok. Nhờ máy”

Tối 7h, tại vũng tàu

Nó đang định leo lên xe về thì bỗng có cô bé chừng 7t chạy tới chỗ nó

“chị có phải ema không ạ”-cô bé đó hỏi

“uhm, chuyện gì e”-nó tò mò hỏi

“có anh nhờ e đưa cái này có chị”-cô bé đó đưa cho nó mẫu giấy xong chạy mất tiêu.

Nó mở ra xem, theo nó thì tờ giấy giống một bản đồ hướng dẫn, nó cũng tò mò coi tên nào mà bí ẩn vậy. đi khoảng 10m thì nó lại tìm được thêm tờ chỉ dẫn nữa, đi thêm 10m tiếp nó lại thấy một tờ nữa. cứ như vậy nó nhận được rất nhiều tờ. kèm mỗi tờ là một bông hồng xanh, loại bông mà nó thích. Nó càng muốn biết người đó là ai. vì sở thích của nó ngoài kan và ren, JJ, thì không ai biết cả.

Nó đi nó mãi suy nghĩ nên không biết rằng mình đã tới nơi. Trước mặt nó là một hình trái tim to ơi là to xếp bằng mấy chậu hoa hồng xanh, xung quanh là những cây nến xếp thành chữ I LOVE YOU. Nó thật sự rất bất ngờ.

Từ đằng sau nó một chàng trai mang một bộ vest lịch lãm bước đến trước mặt nó, quỳ xuống

“ema, đồng ý làm bạn gái anh nha?”-ran

“.....”-nó im lặng vì còn sock chứ không phải là từ chối hẳn

“ema, đồng ý làm bạn gái anh nha?”-hắn kiên nhẫn nói lần hai

“tại sao lại thích tôi?”-nó nói

“bởi vì em đặc biệt, không giống với những đứa con gái luôn bám theo anh. Gần em anh cảm thấy ấm áp, cái ấm áp mà anh chưa từng trải qua”-hắn nói

“thích tôi từ lúc nào?”-nó vẫn lạnh lùng làm hắn có chút hụt hẫng nhưng không bỏ cuộc

“lúc ở TTTM, vậy e...”hắn chưa nói hết nó chen vào

“tôi đồng ý”-nó trả lời nhưng mặt vẫn không cảm xúc(ò, sao mà lạnh dữ)

“em nói thật sao?”-hắn vui mừng, không tin vào tai mình, hỏi nó lại cho chắc

“không tin, vậy thôi”-nó toan bước đi nhưng bị hắn ôn lại từ đằng sau

“không anh tin, anh tin chứ, ema anh rất yêu em”-ran vui mừng. nó thì mỉm cười, nhưng hắn không thấy được nụ cười đó. Một nụ cười hạnh phúc

Xong hắn quay nó lại đối diện với mặt mình rồi trao cho nó nụ hôn ngọt ngào. Lúc này trên trời những cánh hoa hồng xanh rơi xuống, thật là lãng mạn.

ở đằng xa có 4 con người nhìn hắn vs nó hạnh phúc cũng cảm giác hạnh phúc cùng.

Liệu baba nó như thế nào khi nghe tin nó vs hắn quen nhau. Thử thách cuối cùng của nó vs hắn là gì?, hai tụi nó có vượt qua thử thách này không?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: đi chơi

Thế là nó và hắn đã quen nhau được một tháng rồi. khi nào cũng dính nhau như sam. Làm tụi trai gái trong trường ganh tị. nhưng có một điều làm tụi JJ, Ren và Rin chán nản là cặp này khi nào cũng lạnh tanh vs nhau, như chưa từng quen nhau ý. Mặc dù kề nhau 24/7 nhưng số cậu nói chuyện với nhau là đếm trên đầu ngón tay.

Hôm nay chủ nhật, nên tụi nó và tụi hắn quyết định đi công viên trò chơi. Bọn nó không đi chung mà chia cặp ra đi.

Về phía nó và hắn.

nó và hắn chơi đủ thứ nào là gấp thú, nào ném lon, nào là đập chuột v...v..., hai người đi đến đâu là y như rằng chỗ đó đông ngẹt khách (được ngắm trai xinh gái đẹp miễn phí mà) và cũng là điều mà chủ mấy cửa hàng trò chơi phải sợ (toàn giành giải đặc biệt không thua).

Điềm cuối cùng mà nó cùng hắn tới chính là đu quay. Hai người cùng nắm tay nhau ngắm cảnh, bỗng nhiên chiếc đu quay dừng lại. nó chưa hoàng hồn lại thì hắn đã trao cho nó nụ hôn ngọt ngào. Nụ hôn kéo dài 5' làm nó muốn tác thở

“anh làm cái gì vậy?”-nó bực mình

“e không nghe kể sao, khi đu quay dừng lại mà những cặp ui nhau, cùng hôn nhau trên chiếc đu quay đúng 5' thì sẽ mãi mãi bên nhau và yêu nhau suốt đời”-hắn giải thích

“mê tít”-nó lạnh lùng đáp

Thấy nó vậy hắn kéo nó lại gần hắn, ôm nó vào lòng thì thầm bên tai nó:

“em khi nào cũng lạnh lùng vs anh hết, chúng ta đang yêu nhau đấy, em phải biểu hiện làm sao cho giống yêu nhau chứ, nhìn hai cặp kia mà anh thấy tui thân dễ sợ”-hắn tui thân nói (từ lúc quen ema, hắn trở nên trẻ con hẳn)

“thì đi kiếm cô nào mà lãng mạn, gì gì đó mà quen , tôi đây không làm được”-nó vừa nói xong cũng là lúc chiếc đu quay chậm dần, nó đi ra không thèm quay lại nhìn hân. còn hân khổ sở phải đi năn nỉ nó

Cặp Ren và Jen hay (JR)

Hai cặp này khá lãng mạn nha. Đang loay hoay kiếm trò chơi thì.

“chào hai bạn, hai bạn đang hẹn hò đúng không?”- cô gái

“đúng. Có chuyện gì ạ?”- jen tươi cười trả lời nhưng bên trong thầm nguyên rủa “dám nhìn ck của bà như muốn ăn tươi nuốt sống ah, ở đây mà không đông người là bà cho con gặp anh vương rồi đó)

“nhân ngày thành lập công viên giải trí này, chúng tôi có tổ chức cuộc thi “ ai ăn nhanh nhất” hai em có muốn tham gia. Và giải nhất là cặp điện thoại đời”- cô gái giới thiệu và phổ biến trò chơi

“uhm, chúng em sẽ tham gia”-ren nói kèm nụ cười tỏa nắng làm cô gái đó đỏ mặt. jen ở bên không ngừng ngất nhéo ren, làm cậu muốn khóc. Cậu nghĩ “đúng là một nụ cười bằng mười than thuốc bổ, cười không đúng chỗ lại làm khổ bản thân, hiazzzzz”

Thế là ren và jen tham gia cuộc thi, hai người choáng ngợp “sao có nhiều người tham gia vậy, phần thắng chắc 0,000001% quá”-suy nghĩ của hai người

Sau khi tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng “hoét” tiếng còi báo hiệu cuộc thi bắt đầu vang lên. Cặp đôi JR ăn không ngừng nghỉ. Sau 5’ thì hai đứa cũng kết thúc phần ăn của mình. Kết quả JR chúng ta đoạt giải nhất. Jen vui mừng nhảy lên ôm ren và tặng cho ren hôn làm ren sượng quá trời. thế là JR có dt xài miễn phí, mặt dù không phải là dt đắt tiền.

Còn cặp Rin và Jun thì sao ta. Hai người cứ ăn và ăn. Hết ăn cái này, rồi đến ăn cái khác. Rin và jun giành nhau ăn không khác hai đứa con nít. Làm m.n trong quán không khỏi ganh tị. ăn xong rin và jun quyết định chơi trò chơi. Đang đi jun reo lên:

“aaaaaa, rin ah, em muốn chơi cái đó”

Theo hướng tay của jun, rin nhìn theo, cậu xanh mặt. cậu nhìn đã thấy muốn ới, chứ mà leo lên nữa chỉ có ruột gan phèo phôi gì là lòi ra ngoài hết. nhưng phải làm sao cho thỏa, cậu phải chiều lòng vợ mình đã. Vậy là hai người cùng chơi trò tàu lượn siêu tốc. jun thì không ngừng la hét, thích thú tột độ, còn rin thì khôì phải nói, thậm như chưa từng tham.

Tàu ngừng là rin chạy tới gốc cây nôn thúi nôn tháo. Thấy vậy jun lo lắng

“anh không sao chứ”-jun

“nhìn giống không sao hết ah, thui a không chơi nữa, a sắp chết rồi nè. Chơi nữa là e mất ck ak”-rin mặt nhăn nhó như khi nói

“ok,. Vậy về”-jun hơi thất vọng

Cuối cùng ba cặp gặp nhau bãi đỗ xe, lấy xe và về nhà. Tối nay hai chàng sẽ ngủ lại nhà của nó.(vì khuya rồi vs lại baba nó không có ở đây sợ gì)

Tại nhà nó

Cả sáu đứa bước vào nhà đã gặp ngay baba nó và bà An đang ngồi trên ghế.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: xa cách

Cả sáu đứa bước vào nhà đã gặp ngay baba nó và bà An đang ngồi trên ghế. Vừa thấy anh em nó về baba nó vui mừng, nhưng gặp hân thì baba nó bỗng nghiêm mặt, giận dữ quát “cậu còn tới đây làm gì, những gì cậu gây ra cho gia đình tôi chưa đủ hả”

“baba ah. Đầu phải lỗi của ran đâu baba”-ren bình bạn mình

“con im đi. Còn cậu lên phòng nói chuyện với tôi, còn 5 đứa lên phòng nghỉ ngơi đi”-nói xong ông lên phòng của mình. Ran đi theo, nhưng nó giữ cậu lại. ran nhìn nó như bảo “anh không sao” nó dành cho hân đi

Trên phòng baba nó

“cậu xem thường lời nói của tôi”-baba nó

“dạ con không dám. Nhưng con xin bác, con thật sự thích ema, xin phép bác cho tụi con quen nhau”-ran như cầu xin

“cậu có đảm bảo rằng sẽ mang hạnh phúc tới cho con bé, khi cậu lại là người trong thế giới ngầm. đảm bảo không làm tổn thương nó”-baba nó nghiêm túc nói.

Hắn im lặng, đúng hắn không đảm bảo những điều đó. Hắn là người của thế giới ngầm. hắn có nhiều kẻ thù, hắn phải làm sao. Thấy hắn như vậy ba nó lên tiếng

“tôi cho cậu cơ hội”-baba nó nói

“bác nói thật”-hắn vui mừng

“tôi sẽ cho ema đi du học trong 5 năm, 5 năm sau nó trở về mà cậu vẫn còn yêu nó thì tôi chấp nhận cho hai đứa lấy nhau và cậu hãy dẹp ngay cái bang gì đó của cậu. tôi không muốn con tôi quen một xã hội đen. nếu làm được thì tôi chấp nhận. cậu cứ suy nghĩ”-baba nó

“con đồng ý”-hắn trả lời dứt khoát. Muốn hắn làm gì cũng được miễn là được lấy nó.”

“cậu chắc chứ”-baba nó hỏi hắn

“vâng”-hắn chắc nịch

“giờ cũng khuya rồi cậu về phòng nghỉ ngơi đi”-baba nó

“vâng, chúc bác ngủ ngon”-hắn

Còn nó lo lắng không biết baba nó nói với hắn cái gì, nó cứ đi đi lại lại trước cửa phòng baba nó. thấy hắn mở cửa bước ra, nó lôi hắn về mình tra khảo

“baba nói gì với anh vậy”-nó

“e lo anh bị ba mắng hả”-hắn

“vào chủ đề chính”-nó nghiêm túc nói

“uhm, baba cho phép anh quen em nếu anh đồng ý với baba hai điều kiện”-hắn

“điều kiện gì”-nó lo lắng

“baba muốn anh không dính dáng gì với thế giới đêm nữa, và,....(hắn ngập ngừng) muốn e đi du học trong 5 năm, sau 5 năm mà anh còn thích e thì baba đồng ý cho chúng ta lấy nhau”-hắn nói buồn

“vậy anh đồng ý”-nó cũng buồn nhưng không biểu hiện

“uhm, bắt a làm gì cũng được miễn là anh có em”-hắn hạnh phúc ôm nó vào lòng nói

“uhm”-nó buồn vì sắp phải xa hắn.

Tối hôm đó hắn ngủ lại phòng nó, hai đứa trò chuyện suốt đêm, đến 2h sáng hắn với nó mới ngủ.

Hôm nay là ngày nó sẽ sang pháp du học, nó buồn lắm nhưng không biết phải làm sao. Để được bên hắn baba nó muốn nó làm gì cũng được. nó luôn nghĩ “chỉ có năm năm thôi, thời gian trôi nhanh lắm”

Bọn kia cùng nhau ra sân bay tiễn nó, jen và jun ôm nó khóc nức nở

“bà đi rồi, tụi tui buồn lắm, bà đừng đi được không.hixhix”-jen ôm nó khóc

“thôi, nín, tui đi có 5 năm chứ mấy”-nói xong nó đẩy jen ra, lau nước mắt chon jen. Rồi quay qua ran

“em đi nha, anh giữ gìn sức khỏe, đừng có làm việc quá sức đó”-nó lo lắng sau khi nó đi hắn sẽ buồn và hắn sẽ tìm đến công việc để khỏi nhớ nó.

“uhm, anh biết rồi, mà baba e ác quá, không cho a qua thăm e”-hắn bực mình phàn nàn baba nó

“xì... Thôi tui phải lên máy bay đây, m.n ở lại giữ gìn sức khỏe nha, ah, rin, ông dám làm jun khóc, mà tui biết được là.....ông hiểu rồi chứ”-nó nói xong quay qua cảnh cáo rin. Làm rin ta nuốt nước bọt ực ực

“tôi biết rồi, thôi đi nhanh đi”-rin xua đuổi nó, kết quả chàng ta ăn 5 cái cốc đầu.

Thế là nó lên máy bay, còn hân thì dõi theo chiếc máy bay đó. Thời gian năm năm đối với hân rất dài. Mặc dù nó khuyên hân không nên lao vào công việc quá. Nhưng hân biết làm gì để vui bớt nỗi nhớ nó chứ. Hân nhường chất bang chủ lại cho người khác trong bang luôn. Giờ hân thật sự rất rảnh rồi. nên hân mặc kệ lời khuyên của nó cứ thế ngày ngày công việc, tháng tháng cũng là công việc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: trở về - hạnh phúc

Sau 5 năm du học, nó đậu hai bằng đại học danh tiếng ở pháp. Giờ nó đang là chủ tịch tập đoàn E.R(ema và ran) . Tập đoàn E.R là tập đoàn kinh doanh về đá quý, sau tập đoàn của baba nó, do nó thành lập

Tại sân bay tân sân nhất. một cô gái với mái tóc dài, đáng như người mẫu, khuôn mặt bị che bởi chiếc kính mát. Nhưng mọi người ở sân bay ai cũng có thể hiểu rằng đó là một cô gái đẹp mang một vẻ lạnh lùng Ra khỏi sân bay, nó đón taxi về công ty của hân. nó rất mong gặp hân “5 năm rồi không biết anh ấy như thế nào nữa, có ốm không nữa.....” đó là suy nghĩ của nó.

Tại công ty hân. “cho tôi gặp chủ tịch của mấy người” nó bước tới chỗ tiếp tân hỏi với giọng lạnh (5 năm rồi cũng không thay đổi). “cô có hẹn với chủ tịch không”-cô tiếp tân nhìn nó khinh bỉ “xì, xấu mà đòi gặp chủ tịch ah, đúng là hạng gái tầm thường”đó là suy nghĩ của cô tiếp tân

. “cứ nói có vk gặp”-nó lạnh lùng làm cô ta rung sợ. ai cũng bất ngờ rằng nó nói là vk chủ tịch. Lúc này có ba cô gái theo nó nghĩ là nhân viên của công ty hân bước tới chỗ nó “cô tưởng cô là ai mà nói là vk của chủ tịch, chủ tịch rất lạnh lùng trước giờ chưa bao giờ quan tâm một cô gái nào, mà giờ cô lại tới đây nhận là vk, tức cười”-NV1 “đúng”-hai NV còn lại gật đầu tán thành “.....”

-nó không nói gì chỉ im lặng, cười nhếch mép. thấy nó không phản ứng gì, ba cô gái kia càng tức trước thái độ dửng dưng của nó. “mày cười gì hả con kia”-nv3 tức giận trước nụ cười của nó “tầm thường”-nó “mày.....”cô nv 2 định nói gì nhưng có tiếng nói, mọi người quay lại nhìn.

Thì ra là hân “có chuyện gì mà đứng trước cửa công ty mà lớn tiếng”-hân lạnh lùng nói “chủ tịch, là cô ta (chỉ vào nó) tới làm loạn cty của mình ak”-cô nv 1 há hê nhìn nó cười gian, vì ai cũng biết hân ghét nhất là ai tới quấy phá công ty hân. “sao cô tới làm loạn công ty tôi hả, cô muốn chết, gọi.....”-hân chưa nói hết, nó tháo mắt kính ra, hân đơ người, m.n ở cty cũng lâm vào tình trạng như hân. “anh muốn giết ai, hả ck ui”-nó nói với âm vực cực lạnh, làm m.n runng mình, hân cũng thế.

Giờ hân mới hỏi hân. thấy tình hình không ổn, hân vút cái hình tượng của hân để xuống nước năn nỉ nó “hihi, vk ui ah, tại e đeo kính nên anh không nhận ra, với em nói cuối tháng này mới về”-hân cười trừ. M.n lại được dịp hóa đá lần hai. “trời, có phải chủ tịch không vậy”-suy nghĩ của m.n ở công ty.

Còn ba cô nv kia biết mình đã đụng tới người không được đụng. Nó đi về phía hân, nó bước một bước, hân lùi một bước. nó càng tức “đứng im, nếu không muốn ể”-nó nói cảnh cáo. Tức nhiên hân đầu dấm cãi lệnh vk ui. Nó nắm tay hân lôi đi, hân thì la hét cầu xin nó tha, trước khi đi nó quay lại nói “đuổi việc ba cô ta (chỉ qua ba nv gây sự với nó) và cô ta (cô tiếp tân) ngay lập tức”-nó

Tên thư kí hân nhìn qua hân thấy hân gật đầu nên làm theo lời nó. Tại phòng chủ tịch “vk ui ah tha cho anh nha, anh không dám nữa đâu mà hix, hix”-hân già vờ khóc năn nỉ nó “uhm, tha”-nó đáp “sao e không thay đổi tính lạnh lùng đó vậy, anh hết lạnh lùng rồi nè”-hân hí hửng nói “không thích”-nó nói ngắn gọn “thui, anh bó tay với e lun”-nó xong hân tới ôm nó vào lòng. Đã 5 năm rồi hân không nhìn thấy khuôn mặt nó. hân rất nhớ nó. hai người đang ôm nhau thắm thiết thì thư kí hân bước vào. Nó và hân buồn nhau ra, nó đỏ mặt quay ra chỗ khác còn hân thì đặng đặng sát khí nhìn thư kí của mình nói giọng đầy tức giận“có chuyện gì”. Tên thư kí nuốt nước bọt nói “đã đến giờ họp với bên công ty E.R rồi thưa chủ tịch.

“Uhm, cậu ra trước đi”-hân hạ hỏa nói “vâng”- thư kí Hân quay sang nó “anh đi họp lát quay lại”. nó gật đầu. Xong nó hân đi khoảng 10’ thì nó cũng đi ra. Tại phòng họp công ty hân. “sao giờ này đại diện bên E.R chưa đến nữa. hân thì mặt đanh lại, chưa ai dám đề hân chờ như vậy. m.n trong phòng họp thì hồi hộp. bỗng cửa phòng họp mở ra, nó bước vào.

Ai cũng ngạc nhiên không phải cô gái hồi sáng sao. Sao lại ở đây. “vk, sao vào đây, anh bảo đợi trong phong anh mà”-hân “chủ tịch E.R”-nó nói ngắn gọn, nhưng ai cũng hiểu “CÁI GÌ? Vk là chủ tịch E.R”-hân hét lên làm m.n trong phòng họp giật mình. “uhm, vào họp thôi”-nó nói như ra lệnh. Trong lúc họp “bla.....bla.bla....” “vậy chúng ta kết thúc cuộc họp tại đây”-hân “chưa xong mà”-nó “còn chuyện gì sao”-hân “ngồi xuống hết”-nó như ra lệnh.

Hân vào lại chỗ ngồi xuống, thấy hân vậy m.n cũng biết nó uy quyền như thế nào thì chủ tịch mình mới nghe lời như vậy nên cũng ai vào lại chỗ mình. “cuối tháng này, tổ chức buổi tiệc, mời tất cả m.n, ngay cả báo chí tới”-nó “chỉ vậy vk”-hân tò mò “họp nhất tập đoàn của e với tập đoàn của ck”-nó “hà?, e nói gì, họp nhất hai tập đoàn ak”-hân như không tin lời nó nói “không muốn”-nó liếc nhìn hân “không, tất nhiên là được”-hân cuối mặt nói.

M.n trong phòng rất muốn cười khi thấy hân như vậy. “tốt, giờ m.n có thể về”-nó (như mình là chủ tịch ý). Xong hân với nó cũng về luôn. Vì hân đã nt với ren rằng nó về nước rồi nên tại nhà nó Jen Jun Rin baba nó và bà an tập trung đầy đủ để đón nó.

Vừa bước vô nhà, nó đã bị jen jun ôm cứng muốn ngộp thở. “huhuhuhu, nhớ bà quá ah, sao qua đó không gọi điện cho tôi vậy”-jen “đúng, bà là đồ độc ác.”-jun “thui bỏ ra dùm ngộp thở vk tui”-ran lên tiếng “xì”-hai nàng bỏ nó ra quay qua lườm hấn. “con về rồi sao”baba nó “vâng, baba khỏe không”-nó “uhm ba khỏe”-baba nó “nè quên mama rồi ah”-bà an trách móc nó (vì bà hay qua thăm nó, nên nó cũng chấp nhận bà là mama mình) “đâu có, con cũng nhớ mama mà”-nó “còn tui này thì sao”ren và rin đồng thanh.

Rồi bay tới ôm nó nhưng bị hấn túm lại “ai cho ôm vk tao, vk bây bây ôm đi”-hấn lườm hai thằng “mấy đứa ngồi xuống đi. Còn ema, Con về rồi thì ta nói luôn. Ta muốn hai tuần nữa tổ chức đám cưới cho mấy đứa luôn. Mấy đứa thấy sao”-baba nó “uhm, bọn con đồng ý”-đồng thanh

Hai tuần sau tại nhà thờ “chú rể thiên anh(Ran), chú rể ngọc bảo(Ren), chú rể khánh nam(Rin), ba con có đồng ý lấy cô dâu Ngọc Băng, cô dâu Kì Thu, cô dâu Kì Như làm vk, dù nghèo khó hay khó khăn hay không”-cha sứ “con đồng ý”-Ran, Ren, Rin

“cô dâu Ngọc Băng(Em), cô dâu Kì Thu(Jen), cô dâu Kì Như(Jun) ba con có đồng ý lấy chú rể thiên anh, chú rể ngọc bảo, chú rể khánh nam làm ck, dù nghèo khó hay khó khăn hay không”-cha sứ “con đồng ý”-ema, jen jun “vậy ta chính thức tuyên bố các con là vk, ck”-cha sứ Kết thúc lời tuyên bố, m.n trong giáo đường vỗ tay.

Ba cặp bắt đầu hôn nhau thật ngọt ngào Trải qua bao nhiêu sóng gió thử thách thì tui nó và tui hấn cũng tìm được hạnh phúc riêng cho mình “trong tình yêu không một cặp tình nhân nào mà không trải qua khó khăn, thử thách

. Có khi là sự phản đối của gia đình. Chỉ cần hai người cố gắng cùng nhau vượt qua nó thì sẽ thành công, vì thế đừng bao giờ từ bỏ khi chưa có cố gắng. lúc đó sẽ hối hận cũng không kịp” THE END. “CẢM ƠN M.N ĐÃ ĐOI THEO TRUYỆN CỦA MÌNH TRONG SUỐT THỜI GIAN QUA”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bảo Bối Băng Giá Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.